

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2008

ABCHÁZSKO

- 7.3. parlament se obrátil na OSN, EU, OBSE a Rusko se žádostí o mezinárodní uznání nezávislosti země, vyhlášené 23.7.1992 jako nezávislého, demokratického a právního státu
- 16.4. ruská vláda oznámila rozšíření své pomoci Abcházsku a Jižní Osetii, s jejichž vládami chce navázat regulérní právní vztahy
- 29.4. ruské ministerstvo zahraničí obvinilo Gruzii z úmyslu vojensky obsadit Abcházsko; gruzínská vláda to však popřela
- 3.7. série explozí v hlavním městě přiměla vládu k uzavření hranic s Gruzii (7.7. s ní země přerušila veškeré styky)
- 18.7. vláda odmítla německý návrh na řešení gruzínsko-abcházského konfliktu
- 10.8. po gruzínském vpádu do Jižní Osetie 8.8. vyhlásila vláda plnou mobilizaci sil, aby s pomocí ruských vojsk vytlačila gruzínská vojska z Kodorské soutěsky
- 20.8. na základě jednomyslného rozhodnutí parlamentu se obrátil prezident Bagapš na vedení Ruska se žádostí, aby uznalo nezávislost Abcházska a navázalo s ním diplomatické styky; žádost bude ještě předložena k vyjádření tzv. Národnímu kongresu, shromáždění zástupců všech politických stran a společenských organizací země (Rusko uznalo nezávislost Abcházska 26.8., 9.9. obě země navázaly diplomatické styky)
- 17.9. prezidenti Ruska a Abcházska podepsali v Moskvě smlouvu o přátelství a spolupráci obou zemí, na jejímž základě poskytne Rusko zemi účinnou vojenskou pomoc a ochranu

ACEH

- 12.10. z dobrovolného exilu se Švédsku se vrátil zakladatel GAM Hassan di Tiro

ADYGEJSKO

- 12.5. úřadujícím předsedou vlády se stal Murat Karalbijevič KUMPILOV (28.5. potvrzen ve funkci)

AFGHÁNISTÁN

- 20.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1806 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN UNAMA do 23.3.2009
- 22.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1833 (2008) o prodloužení pobytu mezinárodních sil ISAF o dalších 12 měsíců do října 2009
- 11.10. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 28.10. po dvoudenním jednání 22 členů tzv. mini-džirgy v Islamabadu se Afghánistán a Pákistán dohodly na zahájení oficiálních jednání s militantními skupinami vč. Talibánu o ukončení násilí na jejich hranicích
- 16.11. prezident Karzái vyzval vzbouřence z Talibánu k přímému jednání s vládou a vydal osobní záruky bezpečnosti vůdcům Talibánu, vč. mully Mohammeda Umara, pokud přijedou do země jednat o míru (17.11. byla nabídka vedením Talibánu odmítnuta)
- 25.11. po sedmi letech mezinárodních operací v Afghánistánu, vyzval prezident RB OSN, aby stanovila harmonogram ukončení války s Talibánem a odchodu zahraničních vojsk ze země

ALBÁNIE

- 22.4. Lidové shromáždění schválilo hlasy 117 poslanců z přítomných 137 nové znění ústavy země, která tím okamžikem vstoupila v platnost
- 30.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ALŽÍRSKO

- 23.6. novým předsedou vlády se stal Ahmed OUYAHIA, který nahradil odstoupivšího Abdelazíza Belkhadema
- 24.6. jmenována nová vláda (MZV Mourad MEDELICI)
- 4.11. vláda předložila parlamentu návrh změny ústavy, která by měla umožnit prezidentu Buteflikovi kandidovat na úřad prezidenta příští rok potřetí
- 12.11. na společném zasedání obou svých komor schválil parlament 500 hlasy z 529 přítomných ústavní dodatek, který ruší limit pro opakovaný mandát prezidenta republiky stejnou osobou

AMERICKÁ SAMOA

- 4.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 20 členy (Savali TALAVOU ALE) a do Senátu s 18 členy (Faoa Ipulasi SUNIA)
- 4.11. referendum o právu parlamentu zvrátit veto guvernéra skončilo odmítnutím tohoto práva v poměru 50,1 % ku 49,9 %
- 4.11. v 1. kole guvernérských voleb získali Togiola Tulafono 41,24 %, Utu Abe Malae 31,28 %, Afoa Moega Lutu 26,97 % a Tuika Tuika 0,51 % odevzdaných hlasů; dva s nejlepším výsledkem postoupili do 2. kola 18.11.
- 18.11. ve 2. kole byl guvernérem zvolen znovu Togiola Talalelei A.TULAFONO, který získal 56,45 %, zatímco jeho protikandidát Utu Abe Malae 43,55 %

ANGOLA

- 11.-26.3. změny ve vládě, novým MZV se stal Oldemiro BALOI
- 4.6. prezidentský dekret stanovil konání parlamentních voleb 5.9.2008; Rada republiky vyslovila souhlas se zahájením příprav na parlamentní volby v září 2008, první od r. 1992
- 5.-6.9. parlamentní volby do Národního hromáždění s 223 členy
- 8.9. Národní volební komise odmítla stížnost opoziční UNITA na neregulérní průběh voleb v provincii Luanda
- 30.9. předsedou Národního shromáždění byl na jeho ustavující schůzi zvolen Fernando da Piedade Dias DOS SANTOS „Nando“
- 30.9. novým předsedou vlády byl jmenován plukovník António Paulo KASSOMA
- 1.10. byla jmenována nová vláda (MZV Assunção Afonso SOUSA DOS ANJOS)

ARGENTINA

- 23.7. po ministrovi zemědělství odstoupil z funkce i šéf kabinetu Alberto Fernández poté, co Senát 17.7. odmítl vládní návrh na zvýšení daní u zemědělského exportu a 18.7. jej stáhla prezidentka; zvýšení daní vyvolalo širokou nespokojenost veřejnosti (24.7. jmenován novým šéfem kabinetu Sergio Tomás MASSA)
- 19.9. novým vrchním velitelem pozemních sil jmenován generál Luis Alberto POZZI
- 3.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Eduardo Alfredo FELLNER

ARMÉNIE

- 19.2 prezidentské volby vyhrál Serž Sarkisjan s 52,82 % získaných hlasů. Na dalších místech se umístili Levon Ter-Petrosjan (21,51 %), Artur Bagdasarjan (16,69 %), Vahan Hovannisjan (6,18 %), Vazgen Manukjan (1,30 %), Tigran Karapetjan (0,60 %), Artašes Geghamjan (0,46 %), Arman Melikjan (0,27 %) a Aram Harat'unjan (0,18 %)
- 1.3. prezident vyhlásil výjimečný stav po 11 dnech protestů veřejnosti proti údajně zmanipulovaným výsledkům prezidentských voleb 19.2. (2.3. jej potvrdil parlament, ukončen byl 20.3.)
- 8.3. Ústavní soud zamítl stížnosti opozice na zmanipulování prezidentských voleb 19.2. a potvrdil platnost jejich výsledků
- 21.3. 4 z 5 největších stran zastoupených v parlamentě uzavřely koaliční dohodu o nové vládě poté, co bude dosavadní premiér inaugurován prezidentem 9.4.
- 9.4. inaugurace nově zvoleného prezidenta Serže Azati SARKISJAN-a
- 9.4. jmenován nový předseda vlády Tigran SARKISJAN
- 21.4. dokončeno jmenování nové vlády (MZV Edvard NALBANDJAN)
- 2.6. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 6.6. na summitu států SNS v Rusku došlo k jednání prezidentů Arménie a Ázerbájdžánu o řešení konfliktu v Náhorním Karabachu
- 29.9. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Hovik ABRAHAMJAN
- 2.11. za zprostředkování ruského prezidenta podepsali v Moskvě prezidenti Arménie a Ázerbájdžánu Serž Sarkisjan a i Ilham Aliyev dohodu o politickém vyřešení sporu o Náhorní Karabach, která má zlepšit ekonomickou situaci a bezpečnost obyvatel území; diplomatické jednání obou zemí budou zastřešovat Rusko, Francie a USA jako spolupředsedové OBSE
- 24.11. při státní návštěvě Ankary vyzval ministr zahraničí Nalbandjan Turecko k otevření společné hranice, uzavřené od r. 1993

AUSTRÁLIE

- 12.2. úřad předsedy Poslanecké sněmovny nastoupil Harry JENKINS
- 19.3. s platností od 4.7. jmenoval premiér Ruud náčelníkem štábu armády generálporučík Kennetha GILLESPIE, náčelníkem Štábu letectva leteckého maršála Marka BINSKIN a náčelníkem Štábu námořnictva viceadmirála Russella CRANE; náčelníkem Štábu obrany byl na další 3 roky znovu jmenován vrchní letecký maršál Allan Grant (Angus) HOUSTON
- 13.4. premiér oznámil, že novou generální guvernérkou se s platností 5.9.2008 stane Quentin BRYCE-ová
- 19.-20.4. vládou organizovaná celonárodní konference v Canbeře o budoucnosti země do r. 2020 vyzvala ke zrušení monarchie a vyhlášení republiky do r. 2010
- 26.8. předsedou Senátu byl zvolen John HOGG
- 5.9. úřad nastoupila nová generální guvernérka Quentin Alice Louise BRYCE

náčelník Štábu obrany vrchní letecký maršál Allan Grant (Angus) HOUSTON, náčelník Štábu námořnictva viceadmirál Russ SHALDERS, náčelník Štábu armády genpor. Peter F. LEAHY, náčelník Štábu letectva letecký maršál Geoffrey David SHEPHERD

ÁZERBAJDŽÁN

- 2.6. parlament přijal volební zákon, podle kterého se příští prezidentské volby konat 15.10.

- 6.6. na summitu států SNS v Rusku došlo k jednání prezidentů Arménie a Ázerbajdžánu o řešení konfliktu v Náhorním Karabachu
- 15.10. v prezidentských volbách byl na druhé volební období zvolen do čela státu Ilham Heydar oglu ALIYEV, který získal 87,34 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho 6 protikandidátů se podělilo o zbývající hlasy takto: Igbal Aghazade – 2,82 %, Fazil Mustafayev – 2,43 %, Qudrat Muzaffar Hasanquliyev – 2,24 %, Gulamhuseyn Alibayli – 2,19 %, Fuad Aliyev – 0,77 % a Hafiz Alamdar Hacıyev – 0,64 %
- 2.11. za zprostředkování ruského prezidenta podepsali v Moskvě prezidenti Ázerbajdžánu a Arménie Ilham Aliyev a Serž Sarkisian dohodu o politickém vyřešení sporu o Náhorní Karabach, která má zlepšit ekonomickou situaci a bezpečnost obyvatel území; diplomatické jednání obou zemí budou zastřešovat Rusko, Francie a USA jako spolupředsedové OBSE
- 19.12. parlament schválil ústavní dodatek, kterým se ruší limit dvou funkčních období prezidenta, vykonávaných sejnou osobou (24.12. dodatek schválil Ústavní soud)
- 26.12. parlament schválil zákon o referendu 18.3.2009, ve kterém bude lidu předložen ústavní dodatek, schválený 19.12.

AZORY

- 19.10. volby do Shromáždění autonomní oblasti Azory s 57 členy

BAHAMY

- 30.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BANGLADÉŠ

- 8.1. odstoupili 4 poradci, 9.1. provedeny změny v prozatímní vládě (MZV zůstává)
- 28.2. předsedou Národního shromáždění zvolen Muhammad Jamiruddin SIRCAR
- 12.5. prozatímní premiér (hlavní poradce) Fakhruddin Ahmed oznámil konání odložených parlamentních voleb do Národního shromáždění ve třetím týdnu prosince 2008
- 22.5. vládní mluvčí Syed Fahim Monaem oznámil, že vláda zahájila jednání o volebním zákoně a přechodu k demokracii se všemi politickými stranami, vč. Národní strany (BNP) a ligy Awami, které střídavě vládly zemi mezi roky 1991-2006
- 26.5. vláda schválila záměr ustavit v zemi Komisi pravdy a zodpovědnosti o více než 150 respektovaných členech; přiznání ke korupci u komise má zajistit beztrestnost úplatkářům
- 28.5. dvě hlavní politické strany země BNP a AL odmítly účast na rozhovorech s vládou o přechodu k demokracii, dokud nebudou jejich předsedkyně Khaleda Zia a Sheikh Hasina propuštěny z vězení
- 20.6. návrat k demokratickým poměrům bude zahájen 4.8., kdy proběhnou volby místních rad ve 4 městech a 9 municipalitách; oznámil to hlavní volební komisař A.T.M. Shamsul Huda
- 22.7. oznámeno skončení registrace voličů Volební komisí; hlavní volební komisař A.T.M. Shamsul Huda oznámil, že 23.10. se uskuteční volby do 300 obecních rad, zatímco 4.8. se uskuteční volby municipální
- 30.7. prozatímní vláda jmenovala tříčlennou Komisi pravdy a zodpovědnosti v čele se soudcem Habiburem Rahmánem Chánem, která má řídit boj státu s korupcí
- 4.8. volby do orgánů místní správy ve 4 městských aglomeracích (Sylhet, Khulna, Barisal a Rajshahi) a 9 municipalitách s tím, že ve zbývajících 2 městech (Dhaka a Chittagong) a zbývajících z více než 300 municipalit proběhnou v říjnu

- 3.11. Volební komise oznámila konání všeobecných voleb 18.12., zatímco místní volby se budou konat 28.12. (termín parlamentních voleb potvrdila 19.11. i vláda)
- 24.11. Volební komise oznámila nové datum konání parlamentních voleb 29.12., protože předcházející termín 18.12. nevyhovoval dvěma největším politickým stranám – BNP i AL
- 10.12. prozatímní vláda rozhodla o zrušení výjimečného stavu k 17.12., tj. 12 dní před termínem všeobecných voleb
- 15.12. prezident Ahmed odvolal s platností od 17.12. výjimečný stav a stanné právo
- 29.12. ve volbách do Národního shromáždění (*Jatiya Sangsad*) se 300 přímo volenými členy zvítězila opoziční Awami League (dosud vládnoucí BNP uznala svou porážku 2.1.2009)

BARBADOS

- 15.1. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 30 členy
- 16.1. novým předsedou vlády zvolen David THOMPSON
- 20.1. jmenována nová vláda (MZV Christopher SINCKLER), 22.1. schválena
- 12.2. nově zvolená Poslanecká sněmovna zvolila svého předsedu, stal se jím Michael CARRINGTON
- 22.11. změny ve vládě, novou ministryní zahraničí se stala Maxine McCLEAN

BARBUDA

- 9.1. předsedou Barbudské rady byl zvolen Fabian JONES

BARMA

- 9.2. Státní rada pro mír a rozvoj oznámila, že referendum o nové ústavě země se bude konat v květnu 2008, zatímco všeobecné volby proběhnou v r. 2010
- 19.2. předseda Nejvyššího soudu Aung Toe potvrdil, že definitivní text návrhu nové ústavy byl po opakovaných jednáních potvrzen všemi členy ústavní komise a bude předložen ke schválení všelidovému referendu v květnu 2008
- 9.4. při příležitosti distribuce nové ústavy mezi voliče oznámila vláda, že referendum o ní se bude konat 10.5.; ústava zřizuje dvoukomorový Svazový parlament (*Pyidaungsu Hluttaw*), složený z Národního shromáždění (*Amyotha Hluttaw*) se 224 členy a z Lidového shromáždění (*Pyithu Hluttaw*) se 440 členy; úřední název státu bude Republika Myanmarský svaz
- 10.5. všennárodní referendum o nové ústavě se konalo na 2/3 území státu; odloženo o dva týdny na 24.5. bylo v oblastech postižených přírodní katastrofou následkem cyklónu Nargis ze 3.5., vč. Rangúnu a delty řeky Irrawaddy (podle úředních výsledků zveřejněných 15.5. hlasovalo 92,4 % obyvatel pro novou ústavu)
- 26.5. po odloženém hlasování v provinciích Rangún a Irrawaddy dne 24.5. oznámila volební komise, že novou ústavu podpořilo 92,48 % oprávněných voličů; účast v referendu byla 98,12 %
- 20.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BAŠKORTOSTÁN

- 10.4. novým předsedou vlády potvrzen Rail Salichovič SARBAJEV

BELGIE

- 25.2. dosaženo dohody hlavních politických sil o posílení pravomocí oblastí na úkor ústředí, které má umožnit stabilizaci politické situace a vytvoření řádné vlády,

vedené vítězem parlamentních voleb z června 2007 Yvesem Letermem; podle dohody vlámských i valonských stran převezmou obě provincie odpovědnost za hospodářskou a průmyslovou politiku, stavebnictví a zemědělství, jež dosud patřily do pravomoci federální vlády (rovněž Brusel posílí své zdroje na úkor centra)

- 18.3. zástupci pěti vlámských a valonských stran se dohodlo na vytvoření koalice vedené vlámským křesťanským demokratem Yvesem Letermem
- 20.3. král přijal rezignaci úřadujícího premiéra Verhofstadta a jmenoval novou vládu (MP Yves LETERME, MZV Karel DE GUCHT), vláda schválena parlamentem 22.3.
- 17.7. král odmítl demisi premiéra Letermeho, kterou mu nabídl 14.7., protože nedokázal vyřešit spory mezi vlámskými a valonskými stranami vládní koalice o ústavní reformě, požádal premiéra a vládu, aby setrvali ve funkci na přechodné bázi, a současně jmenoval 3-člennou komisi, aby našla řešení ústavní krize do konce července
- 22.9. regionální vláda Flander oznámila svou připravenost jednat s Valonskem a Bruselem o ústavní reformě země
- 19.12. pro podezření z machinací kolem banky Fortis odstoupil premiér Leterme a jeho vláda (22.12. ji král Albert II. přijal)
- 23.12. jednáním o sestavení nové vlády král pověřil Willy Martense
- 28.12. na Martensův návrh byl sestavením nové vlády byl pověřen předseda Poslanecké sněmovny Herman van Rompuy
- 30.12. král jmenoval novým předsedou vlády Hermana VAN ROMPUY-e a na jeho návrh i novou vládu (MZV Karel DE GUCHT)
- 31.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Patrick DEWAELE

BELIZE

- 7.2. premiér požádal generálního guvernéra o rozpuštění Poslanecké sněmovny a vyhlášení nových voleb a referenda o tom, zda mají být členové Senátu voleni přímo občany (dosud je jmenoval generální guvernér)
- 7.2. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 32 členy
- 7.2. ve všelidovém referendu se vyslovilo 61,54 % pro přímou volbu členů Senátu místo dosavadního jmenování; proti bylo 36,6 % hlasujících
- 8.2. slib složil nový předseda vlády Dean Oliver BARROW a jeho vláda (MZV Wilfred Peter ELRINGTON)
- 14.2. ustavující schůze Poslanecké sněmovny potvrdila její předsedkyni Elizabeth ZABANEH
- 13.3. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Emil ARGÜELLES
- 8.12. vlády Belize a Guatemaly podepsaly dohodu o tom, že Mezinárodní soudní dvůr v Haagu rozhodne o vzájemném dlouholetém teritoriálním nároku Guatemaly na Belize (dohodu musí ještě schválit referendum v obou zemích)

BĚLORUSKO

- 28.9. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 110 členy
- 27.10. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Vladimír ANDREJČENKO
- 31.10. novým předsedou Rady republiky se stal Boris BATURA

BENIN

- 22.10. změny ve vládě (novým ministrem zahraničí se stal Jean-Marie EHOZOU)

BERMUDY

- 12.12.07 novým guvernérem se stal Sir Richard Hugh Turton GOZNEY
- 4.11. změny ve vládě
- 7.11. předsedkyní Senátu byla jmenována Carol Anne BASSETT

BHÚTÁN

- 17.1. Volební komise oznámila konání voleb do dolní komory parlamentu – Národního shromáždění (*Tsogdu Chhenmo*) – dne 24.3.
- 29.1. II. kolo parlamentních voleb do Národní rady (*Gyelyong Tshogde*) s 25 členy v 5 obvodech, kde z administrativních důvodů neproběhly volby 31.12.2007
- 24.3. volby do dolní komory parlamentu, Národního shromáždění (*Tsogdu Chhenmo*) se 47 členy
- 31.3. král jmenoval zbývajících 5 členů Národní rady, předsedou rady potvrzen Namgay PENJORE
- 9.4. novým předsedou vlády zvolen Lyonchhen Jigme Yoser THINLEY, který vytvořil vládu (MZV Lyonpo Ugyen TSHERING), 10.4. jej potvrdil král
- 9.4. premiér navrhl předsedu a místopředsedu Národního shromáždění
- 21.4. předsedou Národního shromáždění byl 46 hlasy ze 47 všech poslanců zvolen Lyonpo Jigme TSHULTIM (30.4. stvrzen králem)
- 28.4. předsedou Národní rady zvolen Namgay PENJORE
- 8.5. na ustavujícím společném zasedání Národní rady a Národního shromáždění promluvil král, který formálně předal parlamentu své pravomoci a výsady
- 9.5. ustavující schůze parlamentu předala králi novou ústavu země
- 2.6. Národní shromáždění a Národní rada schválily novou ústavu země před tím, než ji svým podpisem 18.7. potvrdil i král
- 23.7. premiér oznámil, že královští astrologové stanovili termín 6.11.2008 jako datum korunovace nového krále Jigme Khesara Namgyela Wangchucka, který na trůn nastoupil v r. 2006
- 6.11. korunovace krále Jigme Khesara Namgyela Wangchuka

BOLÍVIE

- 8.1. prezident a regionální guvernéři dosáhli dohody o znění paktu národní jednoty, který má zabránit rozpadu státu a povede k částečné revizi návrhu nové ústavy
- 22.1. předsedou Senátu byl zvolen Óscar ORTIZ ANTELO
- 23.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 29.2. Národní kongres potvrdil zákon o svolání referenda k nové ústavě na 4.5.
- 7.3. Národní volební soud zastavil pořádání referend o vyhlášení větší autonomie ve 4 východních provinciích Santa Cruz, Beni, Pando a Tarija
- 8.3. Národní volební soud odložil termín celostátních referend o nové ústavě a pozemkové reformě, plánovaného na 4.5., z důvodu nedostatku času pro jeho řádnou přípravu a z důvodu, že se nebude konat v ústavou předepsané lhůtě do 90 dní po schválení Ústavodárným shromážděním
- 23.4. opozice oznámila, že 4.5. bude organizovat všelidové referendum o autonomii pro východní provincii Santa Cruz; vláda označila krok za ilegální pokus o destabilizaci země
- 4.5. v referendu se 85,6 % zúčastněných voličů v provincii Santa Cruz vyslovilo pro větší autonomii provincie; vláda referendum odmítla jako ilegální i neplatné, protože 38 % oprávněných voličů se ho nezúčastnilo a 14 % hlasovalo proti
- 8.5. opozicí ovládaný Senát schválil zákon o svolání voleb do 90 dnů, které mají rozhodnout o mandátu prezidenta, viceprezidenta a devíti oblastních guvernérů

- 10.5. prezident podepsal zákon o mimořádných volbách a svolal na 10.8. referendum, ve kterém se mají občané vyjádřit, zda on, viceprezident a guvernéri mají setrvat ve funkcích; pokud je odmítne více než 53,74 % voličů, musí prezident Evo Morales a viceprezident Alvaro Garcia Linera, jejichž mandát by skončil v lednu 2011, odstoupit a budou vyhlášeny nové volby
- 1.6. v provinciích Beni a Pando proběhlo referendum, ve kterém se přes 80 % voličů vyslovilo pro jejich autonomní statut; ministr vnitra označil referendum za nezákonné a separatistické, protože i abstence byla vysoká (32,66 % v Beni, 45,33 % v Pando)
- 22.6. referendum o větší autonomii proběhlo v provincii Tarija – až 80 % voličů se mělo vyslovit pro větší autonomii regionálních orgánů na úkor centrální vlády, která prohlásila referendum za ilegální (abstence voličů dosáhla 34,8 %)
- 23.6. guvernéri 5 z 9 oblastí země (Santa Cruz, Beni, Pando, Tarija a Cochabamba) odmítli ve společném prohlášení referendum 10.8. o setrvání prezidenta Moralese ve funkci a žádají vypsání předčasných všeobecných voleb
- 10.8. referendum o setrvání prezidenta, viceprezidenta a oblastních guvernérů v úřadě potvrdilo ve funkci jak prezidenta a viceprezidenta (67,41 %), tak 4 guvernérů (Beni – 64,25 %, Pando – 56,21 %, Santa Cruz – 66,43 % a Tarija – 58,06 %); ve 2 provinciích dojde k volbě nového guvernéra, neboť dosavadní guvernéri Cochabamby a La Pazu nebyli v referendu potvrzeni ve svých funkcích
- 12.8. prezident Morales vyzval 4 opoziční guvernéry, potvrzené lidovým referendem, odbory a zástupce rolníků k jednání o reformách země
- 28.8. prezident vydal dekret o národním referendu o nové ústavě, které se bude konat 7.12.
- 8.9. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 13.9. prezident nařídil uvěznění guvernéra odbojné provincie Pando Leopoldo Fernandez, který měl podněcovat protivládní násilí v provincii
- 14.9. setkáním s guvernérem provincie Tarija Mario Cossiem byla v La Pazu zahájena série jednání prezidenta s klíčovými představiteli opozice proti jeho plánu redistribuce výnosů z přírodního bohatství ve prospěch původních obyvatel země (16.9. se po vyjádření podpory prezidentovým plánům ze strany sousedících zemí obě strany dohodly o krocích k vyřešení politické krize, rebelující guvernéry bude nadále v jednání s vládou zastupovat guvernér Cossio)
- 17.9. prezident Morales vyzval opozici k okamžité implementaci dohody s vládou o ukončení politického neklidu
- 18.9. v Cochabambě zahájeny rozhovory vlády s opozicí o řešení politické krize; jsou jim přítomni pozorovatelé OSN a OAS
- 22.10. Kongres schválil revidovanou verzi návrhu nové ústavy a zákon o konání celonárodního referenda o nové ústavě; bude se konat 25.1.2009, zatímco volby prezidenta, viceprezidenta a Kongresu 6.12.2009
- 23.11. zrušen výjimečný stav v provincii Pando

BONAIRE

- 19.10. rozpuštění Nizozemských Antil odsunuto na 1.1.2010
- 24.10. novým správcem ostrova jmenován Glenn A.E. THODÉ

BOSNA A HERCEGOVINA

- 6.3. do funkce předsedy prezidia nastoupil Bosňák Haris SILAJDŽIĆ
- 10.4. Sněmovna reprezentantů schválila zákon o reformě policie, který umožní podpis přístupové dohody s EU (16.4. jej schválila i Sněmovna národů)

- 5.5. premiér Špirić vyzval k odstoupení ministra zahraničí Svena Alkalaje, který se svými aktivitami dostal do střetu zájmů
- 6.11. funkci předsedy prezidia převzal Nebojša RADMANOVIĆ
- 20.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1845 (2008) o prodloužení mandátu mise EU EUFOR o jeden rok

BOTSWANA

- 14.3. před skončením svého druhého mandátu oznámil odstoupení k 1.4. prezident Mogae, úřadujícím prezidentem se stal jeho dosavadní viceprezident Seretse Khama Ian KHAMA
- 1.4. inaugurován nový prezident generálporučík Seretse Khama Ian KHAMA a jeho vláda (MZV Phandu SKELEMANI)
- 1.4. novým viceprezidentem byl jmenován generálporučík Mompoti MERAFHE

BOUGAINVILLE

- 7.6. zemřel prezident autonomní oblasti Joseph C. Kabui
- 10.6. úřadujícím prezidentem se do zvolení nového stal dosavadní viceprezident a předseda parlamentu John TABINAMAN
- 30.11. – 18.12. prezidentem autonomní oblasti byl ze 14 kandidátů zvolen James TANIS, který získal o téměř 2000 hlasů více než druhý Sam Akoitai (inaugurován 6.1.2009)

BRAZÍLIE

- 5.6. změny ve vládě (MZV zůstává)

BRITSKÉ ANTARKTICKÉ ÚZEMÍ

- VII/06 komisařem se stal Robert Leigh TURNER
- VII/08 komisařem se stal Colin ROBERTS

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

- XII/07 novou správkyní jmenována Joanne YEADON
- VII/08 komisařem se stal Colin ROBERTS

BULHARSKO

- 22.4. parlament schválil 155 : 74 hlasům změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

BURKINA FASO

- 23.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.7. ministr zahraničí Djibrill Yipene Bassole byl jmenován zvláštním velvyslancem OSN a AU pro mír v Darfúru
- 3.9. jmenována nová vláda (MP Tertius ZONGO, MZV Bédouma Alain YODA)

BURUNDI

- 16.5. zástupci jediného odbojového hnutí, dosud působícího v zemi, Sil národního osvobození (Palipehutu - FNL), přijeli do Bujumbury k obnovení mírových rozhovorů s vládou (zahájeny 19.5.)
- 26.5. podepsáno příměří a zastavení palby mezi vládou a milicemi Sil národního osvobození (Palipehutu - FNL), které tím přistoupily ke všeobecné mírové dohodě bývalé vlády se všemi rebely z r. 2006

- 4.12. vláda se dohodla se vzbouřeneckými Silami národního osvobození (Palipehutu – FNL), že do konce roku stáhnou své bojovníky do demobilizačních táborů a odzbrojí je, stejně jako že se přemění na politickou stranu
- 22.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1858 (2008) o prodloužení mandátu mise Integrovaného úřadu OSN BINUB do 31.12.2009

COOKOVY OSTROVY

- 21.2. vysokým komisařem novozélandské vlády se stal Brian DONNELLY
- 24.6. Sněm náčelníků revokovala své usnesení o rozpuštění vlády a odvolání zástupce královny z počátku měsíce s tím, že náčelníci se prohlásili vlastníky ostrovů
- VIII/08 úřadující vysokou komisařkou novozélandské vlády se stala Sophie VICKERS
- VIII/08 vysokým komisařkou se stala Tia BARRETT (úřadující do XII/08)

CURAÇAO

- 19.10. rozpuštění Nizozemských Antil odsunuto na 1.1.2010

ČAD

- 3.1. oznámeno vytvoření spojeného velení ozbrojených složek tří opozičních stran – Svazu sil za demokracii a pokrok (UFDD), Svazu sil za demokracii a pokrok – fundamentalistů (UFDD-F) a Sdružení sil za měnu (RFC) – dle dohody uzavřené 22.12.2007
- 28.1. ministři zahraničí EU odsouhlasili vyslání mírových sil EU „Eufor Chad/CAR“ v počtu 3 500 příslušníků z Francie, Irska a dalších 12 zemí na ochranu utečenců ze soudánského Darfúru a z oblastí postižených vnitřními nepokoji na hranici Súdánu s Čadem a Středoafrickou republikou; mandát mise začne 1.2. a potrvá 12 měsíců
- 1.2. Francie posílila svou posádku v síle 2000 mužů v souvislosti s plánovaným útokem koalice rebelů na hlavní město
- 2.2. vojska rebelů z koalice Svazu sil pro demokracii (UFDD), Sdružení sil pro změnu (RFC) a UFDD-Fundamental vstoupila do hlavního města a obklíčila prezidentský palác; pokus o svržení prezidenta Débyho vstoupil do závěrečné fáze převratu
- 6.2. v prvním veřejném vystoupení od útoku na své sídlo prezident Déby, podporovaný mezinárodním společenstvím, prohlásil, že pokus rebelů o svržení vlády byl za pomoci Francie zmařen
- 14.2. prezident vyhlásil výjimečný stav na období 15 dní za účelem obnovení pořádku
- 13.3. prezidenti Čadu a Súdánu podepsali pod patronátem generálního tajemníka OSN na jednání 11. summitu Organizace islámské konference (OIC) v Dakaru dohodu o míru na hranicích mezi oběma zeměmi, která má ukončit pětileté nepřátelství, zastavit vzájemnou podporu vzbouřeneckých aktivit na území souseda a zřídit monitorovací skupinu AU, která bude dohlížet na dodržování všech dílčích dohod uzavřených mezi oběma státy v minulosti
- 14.3. rebelové z Národní aliance odmítli mírovou dohodu mezi Čadem a Súdánem a trvají na svém úsilí svrhnout vládu prezidenta Débyho; UFDD a RFC oznámily své spojení do nového hnutí – Spojených sil za změnu a demokracii (UFCD)
- 16.4. odvolán premiér Nouradine Delta Kasiré Koumakoye a novým předsedou vlády byl jmenován Youssouf Saleh ABBAS
- 24.4. jmenována nová vláda (MZV Moussa Faki MAHAMAT)

- 12.5. Čad a Súdán přerušily diplomatické styky poté, co jednotky darfúrských vzbouřenců z Hnutí pro spravedlnost a rovnost (JEM) napadly 10.5. s údajnou podporou čadské vlády města Chartúm a Umdurmán
- 12.9. Čad a Súdán se na schůzce ministrů zahraničí obou zemí, Moussy Fakiho Mahamata a Denga Alor Kola, v eritrejské Asmafe vyslovily pro normalizaci svých vztahů
- 14.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 24.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1834 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN MINURCAT do 15.3.2009

ČEČENSKO

- 11.10.07 Republika Čečensko-Ičkerie byla zrušena a přetvořena ve vilájet Ičkerie (Nočijčo) v rámci nově vytvořeného Kavkazského emirátu, zahrnujícího kromě Čečenska i Ingušsko, Dagestán, Osetii, Kabardinsko-Balkarsko a Karačajevsko-Čerkesko
- 11.10.07 emírem Kavkazského emirátu vyhlášen dosavadní prezident Republiky Čečensko-Ičkerie Doku Chamadovič Umarov, který přijal jméno Abú USMAN;
- 23.11. se dalším emírem stal dosavadní předseda vzbouřenecké vlády Čečenska Achmed ZAKAJEV

ČERNÁ HORA

- 17.1. předseda Shromáždění republiky Ranko Krivokapić oznámil konání prezidentských voleb 6.4.
- 31.1. ze zdravotních důvodů odstoupil premiér Željko Šturanović
- 20.2. novým předsedou vlády byl jmenován Milo DJUKANOVIĆ, 28.2. jeho nominaci schválil parlament
- 29.2. parlament schválil novou vládu (MZV Milan ROĆEN) a její program; složením slibu se vláda ujala funkce
- 6.4. v prezidentských volbách znovu zvolen do čela státu Filip VUJANOVIĆ, který získal 51,89 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti Andrija Mandić (19,55 %), Nebojša Medojević (16,64 %) a Srdjan Milić (11,92 %) neuspěli; inaugurace 20.5.

ČESKO

- 8.2. v 1. ani 2. kole první volby prezidenta republiky nebyl zvolen žádný kandidát; v 1. kole získal Václav Klaus hlasy 47 senátorů a 92 poslanců, Jan Švejnar 32 senátorů a 106 poslanců, ani ve 2. kole nezískali V. Klaus (48/94) ani J. Švejnar (31/104) požadovanou nadpoloviční většinu v obou komorách parlamentu
- 9.2. ani ve 3. kole nezískal žádný z kandidátů potřebné kvórum 140 hlasů – V. Klaus 139 (47+92) a J. Švejnar 113 (32+81). Druhá volba se bude konat 15.2.
- 15.2. ve 2. volbě prezidenta zvolen ve 3. kole znovu prof. Ing. Václav KLAUS, CSc., který získal 141 hlas proti 111 hlasům pro Jana Švejnara; v 1. kole získal V. Klaus hlasy 93 poslanců a 48 senátorů, zatímco J. Švejnar získal podporu 104 poslanců a 32 senátorů, ve 2. kole V. Klaus (93/48) a J. Švejnar (94/32) (inaugurace 7.3.)
- 5.3. novým náčelníkem Vojenské kanceláře prezidenta republiky jmenován generál František HRABAL
- 2.4. do funkce místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj jmenován prezidentem opět Jiří ČUNEK

- 16.7. prezident republiky vyhlásil 1. kolo senátních voleb a krajské volby na 17. a 18.10.
- 17.-18.10. 1. kolo doplňujících voleb do Senátu s 81 členem ve 27 obvodech
- 24.-25.10. 2. kolo doplňujících voleb do Senátu
- 26.11. předsedou Senátu byl znovu zvolen Dr. Přemysl SOBOTKA

prezident Svazu průmyslu a dopravy ČR Ing. Jaroslav MÍL, předseda Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR Jan WIESNER, prezidentka Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR Helena PÍSKOVSKÁ, zástupce náčelníka GŠ brigádní generál Miroslav BÁLINT

ČÍNA

- 13.-15.1. během návštěvy indického premiéra v Číně došlo k uzavření významných obchodních smluv i k rozhovorům o řešení hraničního sporu v Himalájích, společných vojenských cvičeních a dalších aspektech spolupráce
- 5.3. zahájeno výroční zasedání Všečínského shromáždění lidových zástupců, které provedlo změny ve vládě; 16.3. potvrdil poměrem hlasů 2926:21 při 12 abstencích ve funkci předsedy vlády WEN Ťia-paa/ Wen Jiabao na dalších pět let, 17.3. novou vládu (MZV YANG Jiechi)
- 15.3. Všečínské shromáždění lidových zástupců zvolilo 99,7 % hlasů prezidentem ČLR na dalších pět let CHU Ťin-tchaa/ Hu Jintao (získal 2 956 hlasů, 3 poslanci byli proti, 5 se zdrželo) a viceprezidentem /Xi Jinping/; předsedou stálého výboru VSLZ byl znovu zvolen Wu Bangguo
- 12.4. historické čínsko-tchajwanské rozhovory se poprvé od rozdělení Číny v r. 1949 uskutečnily na ostrově Chai-nan, kde se čínský prezident sešel s budoucím viceprezidentem Tchajvanu Vincentem Siewem
- 12.6. na zřízení zastupitelských misí o dopravě se dohodlo zástupci ČLR a Tchajvanu na jednání v Pekingu
- 30.6. do Pekingu přijeli k dvoudenním oficiálním rozhovorům s vládou vyslanci dalajlámy Lodi Gyari a Kelsang Gyaltsen; rozhovory o uklidnění situace v Tibetu proběhly ve dnech 1.-2.7. a podle premiéra tibetské exilové vlády Samdhonga Rimpoče navazují na oficiální dialog s dalajlámou zahájený v r. 2002
- 21.7. ministři zahraničí Číny a Ruska podepsali v Pekingu smlouvu o vzájemných hranicích, která má vyřešit dlouhodobé územní spory obou zemí na amursko-ussurijské hranici
- 25.10. na jednání summitu ASEAN podepsali premiéři Číny a Vietnamu dohodu o dokončení demarkace vzájemné hranice do konce r. 2008; hraniční spory se poprvé objevily v únoru 1979 po útoku čínských vojáků na vietnamské území
- 4.11. řada přímých dohod o vzájemném obchodu, poštovním styku a dopravě byla podepsána v průběhu návštěvy dosud nejvyššího funkcionáře ČLR, přednosty úřadu pro styk s Tchajvanem Čchen Jün-linem, na ostrově
- 20.12. vláda nabídla ekonomickou pomoc Tchajvanu, zasaženému světovou finanční krizí
- 31.12. prezident Chu vyzval k přímým rozhovorům s Tchajvanem na nejvyšší úrovni, které by snížily vojenské a bezpečnostní napětí mezi oběma zeměmi

DÁNSKO

- 8.1. novým náčelníkem generálního štábu jmenován s platností k 1.8. kontradmirál Tim Sloth JOERGENSEN

DOMINICA

- 2.10. slib na druhé funkční období složil prezident Nicholas Liverpool, který byl společným rozhodnutím vlády a opozice z července 2008 nominován na dalších pět let
- 18.11. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Vince HENDERSON

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 17.5. v prezidentských volbách znovu zvolen Leonel FERNÁNDEZ REYNA, který získal 53,83 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho hlavní protikandidáti Miguel Octavio Vargas Maldonado 40,48 % a Amable Aristry Castro 4,59 %; na dalších místech se umístili Eduardo Estrella (0,47 %), Guillermo Moreno (0,44 %), Pedro de Jesús Candelier (0,15 %) a Traiano Santana (0,04 %) (inaugurace 16.8.)
- 16.8. inaugurace prezidenta Leonela Fernández Reyny na třetí mandát a jeho nové vlády (MZV Carlos MORALES TRONCOSO)

DŽIBUTI

- 8.2. parlamentní volby do Národního shromáždění (*Assemblée nationale*) s 65 členy
- 20.2. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou opět Idrisse ARNAOUD ALI-ho, který získal 64 hlasů, zatímco jeho protikandidát Mohamed Dileita Mohamed 4 hlasy
- 26.3. prezident znovu jmenoval předsedou vlády Dileitu Mohameda DILEITU
- 27.3. vytvořena nová vláda (MP Dileita Mohamed DILEITA, MZV Mahamoud YOUSOUF ALI)
- 11.6. v reakci na srážky na hranicích s Eritrejí 10.6. vyhlásila vláda této zemi válku; za napadenou zemi se postavily USA, OSN i Francie, která jí poskytla i vojenskou pomoc
- 23.10. prezident Guellah se obrátil na RB OSN, aby pomohla s řešením hraničního konfliktu s Eritrejí, který hrozí válkou mezi oběma zeměmi poté, co eritrejská vojska vstoupila na území Džibutska

EGYPT

- 26.5. parlament prodloužil 305 hlasy proti 103 od 1.6. o další dva roky platnost opatření mimořádného stavu, platných od r. 1981, protože antiteroristické zákonodárství, slíbené prezidentem Mubarakem v r. 2005, není dosud připraveno; zákony dávají mimořádné pravomoci ministerstvu vnitra na poli omezení lidských práv, na cenzuru a časově neomezenou vazbu

EKVÁDOR

- 3.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 1.3. při stíhání partyzánů z FARC vystoupily kolumbijské vojenské jednotky na území Ekvádoru, kde mj. zabily i jednoho z velitelů FARC Raula Reyese (vl. jménem Luis Edgar Devia) a vládu Ekvádoru nařkly z podpory gerilových aktivit v Kolumbii; v prevenci takového útoku ze strany Kolumbie posílila ostrahu své hranice i Venezuela, přičemž obě země vypověděly kolumbijské diplomaty
- 23.6. odstoupil předseda Ústavodárného shromáždění Alberto Acosta, jeho nástupcem byl 26.6. zvolen Fernando CORDERO
- 24.7. Ústavodárné shromáždění schválilo hlasy 94 ze 130 svých členů vládní návrh nové ústavy, která bude předložena k potvrzení všelidovému referendu 28.9.

- 28.9. referendum přijalo hlasy 63,93 % voličů (28,1 % hlasovalo proti, 0,75 % odevzdalo prázdný hlasovací lístek, 7,23 % hlasů bylo neplatných, účast 75,72 %) novou ústavu země, která posiluje pravomoci prezidenta, umožňuje jeho opětovné zvolení na druhé následující funkční období, stejně jako mu dává právo rozpustit Kongres během prvních tří let jeho mandátu (nová ústava vstoupí v platnost 13.10.2008)
- 11.12. odstoupila ministryně zahraničí María Isabel Salvador, 15.12. ji nahradil Dr. Fander FALCONÍ BENÍTEZ

ERITREA

- 30.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1798 (2008), kterou prodloužila mandát mise OSN UNMEE o dalších 6 měsíců, tj. do 31.7.
- 15.2. RB OSN vyzvala vládu, aby zastavila obstrukce činnosti mise UNMEE, dočasně umístěné v zemi; OSN současně začala stahovat svá mírová vojska z mise UNMEE dočasně mimo území Eritreje, poté co její vláda přerušila v prosinci 2007 dodávky paliva
- 8.5. vláda odmítla stížnost Džibutska na údajný vpád eritrejských vojsk na jeho území u hraniční vesnice Doumeira, který je výsledkem hraničního sporu obou zemí
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1827 (2008) o ukončení činnosti mírové mise OSN UNMEE na etiopsko-eritrejské hranici k 31.7.2008

ETIOPIE

- 13.4. místní volby do orgánů samosprávy, první od parlamentních voleb v r. 2005 (19.5. oznámila volební komise, že za účasti 93 % oprávněných voličů obnovila vládnoucí EPRDF svou kontrolu nad složením místních rad, jakož i získala 38 z 39 mandátů v doplňujících parlamentních volbách, které proběhly souběžně)
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1827 (2008) o ukončení činnosti mírové mise OSN UNMEE na etiopsko-eritrejské hranici
- 30.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.12. vláda potvrdila, že do konce roku začne se stahováním svých vojsk ze Somálska, kde mají jejich místo zaujmout mírové síly AU

FAERSKÉ OSTROVY

- 1.1. úřad vysokého komisaře dánské vlády nastoupil Dan M. KNUDSEN
- 19.1. parlamentní volby do Sněmu (*Lagting*) se 33 členy
- 24.1. předsedkyní Sněmu zvolena Heðin ZACHARIASEN
- 4.2. jmenována nová koaliční vláda (MP Jóannes EIDESGAARD), v níž vedení nově vytvořeného ministerstva zahraničí převzal předseda Republikánské strany Høgni HOYDAL; vedle vládnoucích sociálních demokratů je třetí stranou koalice dosud opoziční Strana středu
- 24.9. pro neshody k zahraniční politice uvnitř vlády odstoupil premiér Eidesgaard a jeho kabinet
- 26.9. novým předsedou vlády byl zvolen Kaj Leo JOHANNESSEN, který vytvořil novou koaliční vládu, složenou ze zástupců Strany jednoty, Lidové strany a Sociálně-demokratické strany (MZV Jørgen NICLASEN)

FALKLANDY

- 3.1. výkonným úředníkem se stal Dr. Timothy Rupert THOROGOOD, když jeho předchůdci Michaelu Blanchovi skončil přechodný mandát od 12.9.2007

- 6.11. Velká Británie potvrdila novou ústavu tohoto svého zámořského území, která mu dává vnitřní autonomii a vstoupí v platnost 1.1.2009; ústava posiluje místní demokracii tím, že odděluje pravomoci britského guvernéra od pravomocí Výkonné rady, která odpovídá za všechny záležitosti s výjimkou zahraniční politiky a obrany a jejíž předseda je nejvyšším představitelem místní státní správy

FIDŽI

- 4.1. prozatímní premiér provedl změny ve vládě (MZV zůstává)
- 16.1. činnost zahájil poradní vládní orgán pro reformu – Národní rada pro výstavbu lepšího Fidži (NCBBF) s 35 členy – který má připravit tzv. lidovou chartu Fidži jako nerasistické, kulturně kvetoucí, sjednocené, dobře spravované a demokratické země (spolupředsedy rady jsou arcibiskup Peter MATAKA a premiér Ratu Josaia Voreqe BAINIMARAMA)
- 19.2. prozatímní vláda jmenovala svého předsedu Ratu Josaia Voreqe BAINIMARAMU do čela Velké rady náčelníků, jejíž činnost bude po dočasném rozpuštění v dubnu 2007 obnovena jmenováním jejich 52 členů ze všech provincií země na funkční období 5 let a na doporučení místních rad; předcházející rada měla 62 členů, několik z nich doživotních
- 5.3. bývalý premiér Qarase poslal stížnost k Vrchnímu soudu na nelegálnost svého sesazení své vlády v prosinci 2006
- 23.6. premiér Bainimarama oznámil přerušení rozhovorů s Fórem tichomořských ostrovů (PIF), které dirigované Austrálií a Novým Zélandem naléhá na návrat země k demokracii
- 18.8. poté, co 17.8. odstoupili z vlády ministři za labouristickou stranu FLP, aby se mohli připravovat na nadcházející parlamentní volby, provedl premiér změny ve své vládě (MZV zůstává)
- 18.8. premiér rovněž odvolal konání parlamentních voleb v březnu 2009, protože dosud nebylo dosaženo politické shody na novém volebním systému
- 21.8. summit zemí Fóra tichomořských ostrovů pohrozil zemi vyloučením, pokud vojenská vláda neprokáže do konce tohoto roku pokrok v přípravě všeobecných voleb, slibovaných původně na březen 2009, jež chce nyní odložit z důvodů přípravy nového volebního zákona o 12-15 měsíců
- 23.9. změny ve vládě (premiér převzal rezort zahraničních věcí)
- 9.10. vrchní soud v Suvé odmítl žalobu bývalého premiéra Qaraseho a jeho strany na nelegálnost vojenského převratu z 5.12.2006, který ho svrhnul, a následného vytvoření prozatímní vlády
- 5.12. parlament schválil tzv. Lidovou chartu za změnu, mír a pokrok, která se stala dodatkem současné ústavy a stanoví mj. i zásady pro úpravu volebního zákona (19.12. ji potvrdil prezident)
- 25.12. OSN vyslovila připravenost jednat se zeměmi Společenství národů o časování parlamentních voleb na Fidži poté, co z důvodu sporu o uspořádání těchto voleb v r. 2009 dne 23.12. omezily diplomatické styky s vojenským režimem Nový Zéland a Austrálie

FILIPÍNY

- 4.2. Poslanecká sněmovna odvolala 174 hlasy proti 35 svého dlouholetého předsedu José de Venanciu poté, co obvinil prezidentku a její rodinu z korupce; novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Prospero NOGRALES
- 17.7. na rozhovorech v Kuala Lumpur se vláda a Islámská fronta osvobození Morů (MILF) dohodly na rozšíření autonomie Muslimského Mindanaa o dalších 712

- vesnic; územní rozšíření bude spojeno i s vyššími pravomocemi autonomních orgánů při využívání přírodních zdrojů oblasti (75 % příjmů zůstane autonomii).
- 28.7. vyjednávač vlády Hermogenes Esperon oznámil dosažení dohody s MILF o rozšíření autonomní oblasti s tím, že obyvatelé dotčených vesnic se vyjádří do 12 měsíců v plebiscitu; oficiální podpis dohody se očekává začátkem srpna.
  - 4.8. Nejvyšší soud zablokoval formální podepsání dohody z 28.7. mezi vládou a MILF o rozšíření autonomní oblasti Muslimské Mindanao, k němuž mělo dojít 5.8., protože katoličtí zákonodárci z dotčené oblasti zaslali soudu proti této dohodě protest; soud nařídil slyšení na 15.8.
  - 6.8. na protest proti tomuto rozhodnutí obsadilo 800 povstalců z MILF 15 vesnic na pomezí provincií Severní Cotabato a Maguindanao, které měly být připojeny k autonomní oblasti
  - 19.8. den poté, co rebelové z MILF zaútočili na město Lanao del Norte v odpověď na zrušení dohody o rozšíření autonomie Muslimské Mindanao, rozmístila armáda v oblasti nové jednotky
  - 21.8. v předvečer dalšího plánovaného zasedání Nejvyššího soudu k dohodě vlády s MILF o rozšíření autonomie na jižním Mindanau 22.8. odstoupila vláda od této dohody s MILF s tím, že je připravena k novým jednáním, která budou odpovídat rámci zákona a ústavy
  - 28.8. poté, co začala v květnu stahovat své vojáky z krizové oblasti, potvrdila malajsijská vláda prodloužení pobytu svých mírových sil na ostrově Mindanao o další 3 měsíce na žádost filipínské vlády
  - 3.9. vláda zrušila tzv. mírový panel expertů, který vedl dialog s muslimskými rebely z MILF, s tím, že se samosprávou Muslimského Mindanaa bude napříště jednat přímo a sama
  - 14.10. Nejvyšší soud rozhodl o tom, že memorandum o rozšíření autonomní oblasti Muslimské Mindanao ze 17.7. bylo neústavní, neboť nebylo konzultováno s parlamentem
  - 14.10. skupina zákonodárců podala návrh na sesazení prezidentky z úřadu pro protiústavní konání, korupci, úplatky a ztrátu důvěry
  - 17.11. předsedou Senátu byl zvolen 14 hlasy při 5 abstencích Juan PONCE ENRILE
  - 26.11. právní výbor Poslanecké sněmovny odmítl v poměru 42:8 návrh na sesazení prezidentky

FINSKO

- 1.4. z funkce odvolán ministr zahraničí Ilkka Kanerva, novým MZV se od 2.4. stal Alexander STUBB (potvrzen 4.4.)

FRANCIE

- 4.2. na společném zasedání Senátu a Národního shromáždění schválil parlament poměrem hlasů 560:181 změnu ústavy, která umožní, aby tzv. reformní smlouva EU mohla být přijata parlamentem místo referenda
- 18.3. změny ve vládě (ministrem ekologie, energetiky, udržitelného rozvoje a územního plánování je Jean-Louis BORLOO, ministryní hospodářství, průmyslu a zaměstnanosti je Christine LAGARDE, ministrem přistěhovatelství, integrace, národní identity a solidárního rozvoje Brice HORTEFEUX, ministrem práce, sociálních vztahů, rodiny a solidarity Xavier BERTRAND a ministryní zdravotnictví, mládeže, sportu a společenského života se stala Roselyne BACHELOT-NARQUIN)

- 1.7. odstoupil náčelník Štábu pozemních ozbrojených sil generál Bruno Cuche, který převzal odpovědnost za neštěstí při vojenské přehlídce 29.6. v Carcassonne; nahradil jej generál Elrick IRASTORZA
- 21.7. na společném zasedání schválily Senát a Národní shromáždění 539 hlasy proti 357 (tj. požadovanou ústavní většinou) návrh prezidenta na ústavní reformu, která posiluje roli parlamentu, omezuje prezidentský mandát pro stejnou osobu na dvě pětiletá období a ruší prezidentské právo udílet amnestii
- 21.9. volby třetiny Senátu, jehož počet členů byl rozšířen z 331 na 343
- 1.10. novým předsedou Senátu byl zvolen Gérard LARCHER

guvernér Banque de France Christian NOYER

FRANCOUZSKÁ GUAYANA

- 20.3. předsedou Generální rady byl zvolen Alain TIEN-LONG

FRANCOUZSKÁ JIŽNÍ A ARKTICKÁ ÚZEMÍ

- 16.10. vysokým komisařem Francie se stal Rollon MOUCHEL-BLAISOT

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 27.1. 1. kolo parlamentních voleb do Shromáždění s 57 členy (pouze 3 kandidáti získali více než 50 % hlasů a byli zvoleni podle nových pravidel, v ostatních obvodech se bude konat 10.2. 2. kolo)
- 30.1. odstoupila vláda prezidenta Oscara Manutahi Temarua
- 10.2. 2. kolo parlamentních voleb
- 21.2. předsedou Shromáždění byl zvolen Edouard FRITCH, který oznámil, že po vytvoření nové vlády odstoupí; získal 36 hlasů, jeho protikandidát Antony Géros 21 hlas
- 23.2. na základě dohody mezi zastánci nezávislosti z UPLD dosavadního prezidenta Temarua a přívrženci setrvání ve svazku s Francií ze strany Tahoera'a huiraatira (TH – Shromáždění lidu) byl novým prezidentem Francouzské Polynésie potřetí zvolen Gaston FLOSSE poměrem hlasů 29:27
- 26.2. Svaz pro demokracii (UPLD) a Flosseho autonomisté z TH dosáhli dohody o vytvoření nové koalice Svaz pro rozvoj, stabilitu a mír (UDSP)
- 26.2. odstoupil předseda Shromáždění Édouard Fritch, úřadujícím předsedou se stal jeho první zástupce Hirohiti TEFAARERE
- 28.2. prezident Flosse představil svou 15-člennou koaliční vládu, složenou ze zástupců jeho strany Tahoera a Svazu pro demokracii (UPLD), v níž zastává i funkci ministra zahraničí; viceprezidentem se stal Eduard Fritch
- 28.2. vůdce autonomistického hnutí To Tatou Ai'a (TTA – Náš domov) Gaston Tong Sang se odvolal k francouzské Státní radě, aby anulovala Flosseho volbu pro údajné volební machinace
- 3.3. novým předsedou Shromáždění byl v poměru 28:27 hlasů zvolen Oscar TEMARU, který porazil kandidáta opozice Hirohiti Tefaarereho
- 16.4. na základě zběhnutí dvou poslanců koalice TH-UPLD k opozici vyslovil parlament nedůvěru vládě prezidenta Flosseho
- 17.4. Shromáždění zvolilo v poměru 29:0 novým prezidentem Gastona TONG SANGA
- 30.4. oznámeno složení nové vlády, v níž funkci ministra zahraničí zastává prezident, viceprezidentem jmenován Jules IENFA

- 16.6. oznámeno, že Adolphe COLRAT byl jmenován novým francouzským vysokým komisařem (nástup úřadu 7.7.)
29.6. úřadujícím vysokým komisařem se stal Eric SPITZ

GABON

- 4.2. změny ve vládě, novou ministryní zahraničí se stala Laure Olga GONDJOUT
7.10. jmenována nová vláda (MP Jean Eyeghe NDONG, MZV Paul TOUNGUI)

GAMBIE

- 19.3. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Omar TOURAY

GHANA

- 24.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
26.6. v Akkře byly zahájeny rozhovory vlády s vůdci kmenů Kusasi a Mamprusi ze severovýchodní oblasti země v okolí města Bawku, kde již mnoho let trvají etnické srážky spojené se spory o náčelnictví oblasti
7.12. prezidentské a parlamentní volby do Parlamentu (*Parliament*) s 230 členy; v prezidentských volbách získali nejvíce hlasů Nana Addo Dankwa Akufo-Addo (49,13 %) a John Evans Atta Mills (47,92 %), kteří postupují do 2. kola 28.12., na dalších místech se umístili Dr. Paa Kwesi Nduom (1,34 %), Dr. Edward Nasirgie Mahama (0,87 %), Dr. Emmanuel Ansah-Antwi (0,33 %). Kwesi Amoafɔ-Yeboah (0,23 %), Thomas Nuako Ward-Brew (0,10 %) a Kwabena Adjei (0,08 %)
28.12. ve 2. kole prezidentských voleb byl do čela státu zvolen prof. John Evans ATTA MILLS, který získal 50,23 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Akufo-Addo jen 49,77 % (inaugurace 7.1.2009)

GRENADA

- 8.7. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 15 členy
9.7. novým předsedou vlády byl jmenován Tillman Joseph THOMAS
13.7. ustavena nová vláda (MZV Peter DAVID)
20.8. ustavující schůze parlamentu zvolila předsedy obou komor; předsedkyní Senátu se stala Joan PURCELL a předsedou Poslanecké sněmovny George James McGUIRE
18.11. uvolnil se úřad generálního guvernéra, ze kterého odstoupil Sir Daniel Williams
27.11. do funkce generálního guvernéra byl inaugurován Carlyle Arnold GLEAN

GRÓNSKO

- 22.9. na protest proti hospodářské politice vlády odstoupila ministryně zahraničí a financí Aleqa Hammond
26.9. změny ve vládě (novým ministrem zahraničí se stal Per BERTELSEN)
25.11. v referendu o rozšíření vnitřní autonomie země se za účasti 71,96 % oprávněných voličů vyslovilo 75,54 % z nich pro větší míru samosprávy na úseku kontroly policie, správy soudů a pobřežní stráže, jakož i pro větší podíl na příjmech z těžby ropy (23,57 % hlasovalo proti návrhu); větší pravomoci vstoupí v platnost 21.6.2009, pokud je potvrdí i dánský Folketing; v referendu se současně rozhodlo o tom, že západní grónština (*Kalaallisut*) se stala úředním jazykem místo dánštiny

GRUZIE

- 5.1. prezidentské volby vyhrál Michail SAKAŠVILI s 53,47 % před Levanem Gačečiladzem s 25,69 % a dalšími kandidáty (Badri Patarkacišvili - 7,10 %, Šalva Natelašvili - 6,49 %, Davit Gamkrelidze - 4,02 %, Giorgi Maisašvili - 0,77 % a Irina Sarišvili - 0,16 %).
- 5.1. referendum rozhodlo z 80 % o konání parlamentních voleb mezi březnem a květnem 2008 a 77 % hlasujících podpořilo zapojení Gruzie do NATO
- 8.1. poražený kandidát opozice v prezidentských volbách Gačečiladze se odvolal k Ústřední volební komisi a pohrozil hladovkou a masovými protesty, pokud komise nevyhlásí II. kolo prezidentských voleb, protože hlasování v I. kole bylo zmanipulováno
- 9.1. Ústřední volební komise prohlásila M. Saakišviliho vítězem voleb
- 20.1. Michail Saakašvili byl podruhé inaugurován do úřadu prezidenta
- 24.1. oznámeno složení nové vlády (MP Vladimir „Lado“ GURGENIDZE, MZV Davit BAKRADZE), kterou za bojkotu opozice 31.1. schválil parlament 141 hlasy proti 0
- 12.3. Parlament schválil ústavní změny, snižující počet poslanců Parlamentu z 235 na 150, z nichž polovina bude volena většinovým, polovina poměrným hlasováním
- 21.3. prezident stanovil termín předčasných parlamentních voleb na 21.5.
- 15.4. RB OSN schválila rezoluci č. 1808 (2008) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise OSN UNOMIG do 15.10.2008
- 16.4. ministr zahraničí odmítl výzvu ruského prezidenta k zintenzivnění spolupráce jeho země se separatistickými státy na území Gruzie a označil ji za pokus o anexi Abcházska a Jižní Oseti Ruskem
- 29.4. ruské ministerstvo zahraničí obvinilo Gruzii z úmyslu vojensky obsadit Abcházsko; gruzínská vláda to však popřela
- 5.5. po odstoupení svého předchůzce, který se v dubnu postavil do čela kandidátky vládnoucí strany pro parlamentní volby, se novou ministryní zahraničí stala Eka TKEŠELAŠVILI
- 21.5. parlamentní volby do Parlamentu se 150 členy
- 23.5. z důvodů údajných volebních podvodů odmítla opozice účastnit se na práci nově zvoleného parlamentu a zahájila sérii veřejných protestů
- 7.6. zahájena ustavující schůze do Parlamentu, která zvolila jeho předsedou Davida BAKRADZEHO
- 7.8. poté, co vláda uzavřela dohodu o příměří s Jižní Osetií do doby zahájení vícestranných mírových rozhovorů za účasti Severní Osetie a Ruska, zahájila gruzínská vojska letecké a pozemní ostřelování Jižní Osetie a jejího hlavního města Cchinvali v pokusu o její přivtělení ke Gruzii
- 8.8. ruské mírové síly posílily svoje stavy a 9.8. vytlačily gruzínská vojska zpátky na gruzínské území a začaly útočit na vojenské cíle v Gruzii; premiér Gurgenidze potvrdil, že Gruzie bude ve vojenské operaci pokračovat „dokud nebude dosaženo trvalého míru“
- 9.8. na žádost vlády vyhlásil parlament na 15 dní výjimečný stav následkem vojenských akcí Gruzie v Jižní Osetii
- 10.8. poté, co utrpěla zdrcující porážku od ruských vojsk, vyhlásila vláda jednostranné příměří a oznámila stažení svých sil z Jižní Osetie (11.8. Rusko návrh příměří odmítlo)
- 12.8. Gruzie a Rusko se dohodly na příměří a ukončení vojenských akcí z obou stran, jakož i na přijetí pětibodového plánu prezidenta Francie, která předsedá EU

- 15.8. prezident Saakašvili podepsal za svou zemi dohodu o příměří s Ruskem; ruský prezident tak učinil 16.8.
- 15.9. EU schválila vytvoření pozorovatelské mise (EUMM) pro Gruzii, která začne působit 1.10.
- 1.10. na hranicích Gruzie s jejími separatistickými republikami Adžarsko a Jižní Osetie začala působit 200-členná mise neozbrojených pozorovatelů EU (EUMM), která má dohlížet nad příměřím mezi Ruskem a Gruzii
- 5.10. pozorovatelská mise EU potvrdila že Rusko začalo se stahováním svých vojsk z gruzínských pozic u hranic s Jižní Osetií
- 9.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1839 (2008), kterou prodloužila mandát mise OSN UNOMIC do 15.2.2009
- 15.10. v Ženevě skončila neúspěchem pod patronátem OSN, EU a OBSE organizovaná první etapa jednání mezi Ruskem a Gruzii o politickém řešení konfliktu kolem Jižní Oseti, zahájená 14.10.; jednání mají pokračovat v listopadu
- 27.10. prezident oznámil odvolání premiéra Vladimira „Lado“ Gurgenidzeho, novým předsedou vlády byl 28.10. jmenován Grigol MGALOBLIŠVILI
- 29.10. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 1.11. Parlament potvrdil ve funkci poměrem hlasů 98:11 nového premiéra i jeho vládu
- 19.11. v Ženevě se konalo jednání mezi Gruzii a Ruskem za účasti zástupců Jižní Osetie, Abcházska a USA o bezpečnosti a uprchlících; rozhovory zprostředkovala OSN, EU a OBSE
- 5.-9.12. premiér provedl rozsáhlé změny ve vládě, novým MZV se stal Grigol VAŠADZE
- 31.12. skončila mise OBSE v Gruzii, protože nebyla schopna vyřešit spor s Ruskem o uznání nezávislosti Abcházska a Jižní Osetie

GUADELOUPE

XI/08 z funkce odstoupil prefekt Emmanuel Berthier

- 8.12. úřad nastoupil nový prefekt Nicolas DESFORGES

GUAM

- 4.11. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 15 členy

GUANGXI

- 26.1. ve funkci byl potvrzen předseda vlády Ma BIAO (úřadující od 28.12.2007)

GUATEMALA

- 14.1. inaugurace prezidenta Ing. Álvara COLOM CABALLEROS-e a jeho vlády (MZV Roger Haroldo RODAS MELGAR)
- 14.1. předsedou Kongresu republiky na období 2008-2009 byl ustavující schůzí zvolen Dr. Arturo Eduardo MEYER MALDONADO
- 16.7. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 6.8. úřadu předsedy Kongresu se do 14.1.2009 ujal Arístides B. CRESPO VILLEGAS
- 8.12. vlády Guatemaly a Belize podepsaly dohodu o tom, že Mezinárodní soudní dvůr v Haagu rozhodne o vzájemném dlouholetém teritoriálním nároku Guatemaly na Belize (dohodu musí ještě schválit referendum v obou zemích)

GUAYANA

- 10.4. změny ve vládě, novou MZV byla jmenována Carolyn RODRIGUES

GUERNSEY

- 23.4. volby do Stavů se 45 členy
- 1.5. hlavním ministrem se stal Lyndon Sean TROTT

GUINEA

- 21.5. prezident odvolal premiéra Kouyateho, novým předsedou vlády jmenován jeho přívrženec Ahmed Tidiane SOUARE
- 17.6. stávkou policistů, kteří od 16.6. protestují proti zadržování platů a špatným pracovním podmínkám, potlačila střelba povolného vojska; stávkující se 18.6. sešli s novým premiérem, který přislíbil jejich stížnosti řešit
- 19.6. předseda vlády Souare jmenoval svou vládu se 36 členy (MZV Amadou Lamarana BAH)
- 29.8. předseda Nezávislé národní volební komise Ben Sekou Sylla oznámil, že nedostatek finančních prostředků povede k dalšímu odložení parlamentních voleb, plánovaných na listopad 2008
- 14.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.10. volební komise oznámila již třetí odložení termínu parlamentních voleb, které se měly konat v prosinci t.r.; důvodem jsou technické potíže
- 17.12. premiér Souare seznámil Národní shromáždění s tím, že odkládané parlamentní volby se budou konat na konci května 2009
- 23.12. zemřel prezident Conté a úřadujícím prezidentem se stal předseda Národního shromáždění Aboubacar SOMPARE
- 23.12. moc v zemi se chopila armáda, jejíž mluvčí kapitán Moussa Camara oznámil sesazení úřadujícího prezidenta, rozpuštění všech politických a odborových aktivit, rozpuštění vlády a dalších institucí republiky a slíbil vytvoření poradní rady složené se zástupců armády i civilního sektoru; premiér Souare potvrdil, že jeho vláda kontroluje zemi
- 24.12. vůdce převratu kapitán Moussa Dadis CAMARA se prohlásil hlavou státu a prezidentem republiky a oznámil vytvoření Národní rady pro demokracii a rozvoj (*Conseil National pour la Démocratie et le Développement, CNDD*) se 32 členy, do jejíhož čela se postavil
- 25.12. Národní rada pro demokracii a rozvoj slíbila uspořádat svobodné volby do prosince 2010, kdy mělo skončit funkční období zemřelého prezidenta Contého
- 25.12. pod tlakem veřejnosti, podporující vojenský převrat, došlo k jednání premiéra a většiny ministrů se vzbouřenci, na jehož základě se vláda postavila do služeb nového režimu a odstoupila z funkce
- 28.12. Národní rada pro demokracii a rozvoj oznámila odvolání všech generálů armády
- 30.12. novým předsedou vlády byl jmenován Kabiné KOMARA

GUINEA – BISSAU

- 25.7. poté, co premiér Martinho Ndafo Kabi provedl kádrové změny ve státní správě bez konzultace koaličních partnerů, vystoupila z vlády národní jednoty opoziční Africká strana nezávislosti Guineje Bissau (PAIGC)
- 5.8. krizi koaliční vlády vyřešil prezident rozpuštěním parlamentu, čímž také přivodil pád vlády Martinha Ndafo Kabiho; předsedou prozatímní vlády se stal Carlos CORREIA, jehož vláda připraví listopadové parlamentní volby
- 8.8. vláda oznámila, že zmařila pokus velitele námořnictva kontraadmirála Jose Americo Bubo Na Tchuta o svržení prezidenta Vieiry

- 9.8. oznámeno složení nové vlády (MZV Maria de Conceição Nobre CABRAL) – 21.8. vláda nastoupila úřad
- 16.11. předčasné parlamentní volby do Národního lidového shromáždění se 102 členy
- 21.11. Národní volební komise oznámila vítězství strany PAICG ve volbách do Národního lidového shromáždění; vůdce opoziční Strany sociální obnovy Koumba Yala označil výsledky za „prefabrikované“ a odmítl uznat porážku
- 23.11. nezdařený pokus o státní převrat, při kterém prezident Vieira přežil útok na svou osobu
- 22.12. předsedou Národního lidového shromáždění byl zvolen Raimundo PEREIRA, který získal podporu 60 poslanců, zatímco jeho protikandidát Hélder Proença 37
- 25.12. prezident jmenoval předsedou vlády Carlose GOMES JÚNIOR-a

HAITI

- 17.1. předsedou Senátu byl zvolen Kelly C. BASTIEN
- 12.4. senátoři hlasovali v poměru 16:11 pro odvolání premiéra Alexise a vyzvali prezidenta, aby jmenoval novou vládu (prezident to však odmítl)
- 27.4. na funkci předsedy vlády nominoval prezident Ericqa Jérémie PIERRE-a
- 12.5. poté, co jej 7.5. schválil Senát v poměru 17:0, odmítli poslanci Poslanecké sněmovny poměrem hlasů 51:35 nominaci Ericqa Pierra novým předsedou vlády
- 25.5. prezident zveřejnil nového kandidáta na úřad předsedy vlády – Roberta MANUEL-a
- 12.6. Poslanecká sněmovna odmítla další prezidentovu nominaci na úřad premiéra Roberta Manuela
- 23.6. prezident nominoval Michéle DUVIVIER PIERRE-LOUIS na funkci premiérky
- 31.7. Senát schválil poměrem hlasů 12:0 při 5 abstencích nominaci Michéle Duvivier Pierre-Louisové na funkci předsedkyně vlády; Poslanecká sněmovna tak učinila v poměru hlasů 61:1 při 20 abstencích již 17.7.
- 1.8. nová premiérka jmenovala svou vládu (MZV Alrich NICOLAS)
- 29.8. Poslanecká sněmovna potvrdila 18-člennou vládu, Senát o ní hlasoval 5.9.
- 6.9. úřad nastoupila nová premiérka a její vláda
- 14.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1840 (2008) o prodloužení mandátu stabilizační mise OSN MINUSTAH do 15.10.2009

HONDURAS

- 3.1. odstoupil ministr zahraničí Milton Jimenez Puerto, úřadujícím ministrem se stal Eduardo Enrique REINA GARCÍA
- 14.1. novým ministrem zahraničí se stal Ángel Edmundo ORELLANA MERCADO

HONGKONG

- 7.9. parlamentní volby 30 poslanců Zákonomárné rady, dalších 30 poslanců je voleno nepřímo
- 8.10. předsedou Zákonomárné rady byl zvolen Jasper TSANG

CHILE

- 8.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 12.3. novým předsedou Senátu byl zvolen Adolfo ZALDÍVAR LARRAÍN
- 14.8. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Francisco ENCINA MORIAMEZ

CHORVATSKO

- 11.1. ustavující schůze Chorvatského saboru (*Hrvatski sabor*) zvolila jeho předsedou Luku BEBIĆ - e
- 13.1. parlament vyslovil 82 hlasy proti 62 podporu vládě premiéra Iva Sanadera (MZV Goran JANDROKOVIĆ)
- 6.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

INDIE

- 11.8.07 viceprezidentem a předsedou Rady států byl zvolen Shri Mohammad Hamid ANSARI
- 3.1. ústřední vláda rozhodla o zavedení přímé prezidentské správy v Nágsku od 4.1.
- 13.-15.1. během návštěvy indického premiéra v Číně došlo k uzavření významných obchodních smluv i k rozhovorům o řešení hraničního sporu v Himalájích, společných vojenských cvičeních a dalších aspektech spolupráce
- 6.4. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 20.5. v Islamabadu byla na úrovni státních tajemníků a později i ministrů zahraničí obnovena jednání Pákistánu a Indie o mírovém řešení vzájemných sporů, první od nástupu nové pákistánské vlády (21.5. ukončena podpisem dohody o rozšířeném přístupu k osobám, vězněným ve druh zemi; jednání budou pokračovat v červenci)
- 9.6. vláda státu Radžasthán zahájila jednání s vůdci kmenové komunity Gudžárů, kteří již déle než dva týdny protestují proti tomu, že nemohou usilovat o místa ve státní správě a nemají jako uznaný kmen nárok na vyhrazená místa ve vzdělávacích institucích; přes 40 jich bylo během nepokojů zabito (18.6. jednání skončila dosažením dohody o přístupu Gudžárů ke vzdělání i státní službě)
- 10.7. poté, co 7.7. odstoupil hlavní ministr Ghulam Nabi Azad, bylo Zákonodárné shromáždění státu Džammú a Kašmír rozpuštěno a v Kašmíru vyhlášena přímá prezidentská správa
- 18.7. rozvoje obchodních vztahů, dopravy a Kašmíru se týkala další etapa rozhovorů mezi Indií a Pákistánem, zahájená v Islamabadu
- 20.7. v New Delhi zahájena další etapa jednání o mírovém uspořádání v Kašmíru na úrovni státních tajemníků MZV Indie (Shiv Shankar Menon) a Pákistánu (Salman Bashir)
- 22.7. Sněmovna lidu vyslovila v poměru hlasů 275:256 důvěru vládě poté, co jí svou podporu odvolali komunisté kvůli dohodě s USA o spolupráci na jaderném programu Indie
- 2.8. při příležitosti konference regionálního sdružení SAARC se v Kolombu na Srí Lance jednali ministři zahraničí Indie a Pákistánu o kritické situaci a násilí na území Kašmíru
- 1.12. vláda podala vysokému komisaři Pákistánu v Dillí protest proti činnosti pákistánských ozbrojených skupin, které obvinila z organizování útoků v Bombaji v listopadu
- 16.12. vláda oznámila přerušování mírového procesu s Pákistánem následkem útoku islámských teroristů v Bombaji, jejichž činnost je údajně podporována pákistánskými organizacemi.

INDONÉSIE

- 29.10. parlament přijal zákon o prezidentských volbách, který stanoví, že kandidáta na úřad prezidenta může jmenovat pouze politická strana či koalice stran, která získala v parlamentních volbách nejméně 25 % hlasů voličů nebo 20 % mandátů

INGUŠSKO

- 12.3. úřadující předsedkyní vlády se stala Chava Isakovna JEVLOJEVA
- 14.3. novým předsedou vlády byl zvolen Charúm Magometovič DZEJTOV
- 30.10. odstoupil prezident Zjazikov pro neschopnost proadit svůj plán na rekonstrukci země, zmiřané akcemi ozbrojených islamistických vzbouřenců; prezident Medvědjev demisi přijal
- 30.10. úřadujícím prezidentem byl jmenován plukovník Junus-Bek Bamatgirejevič JEVKUROV (ve funkci potvrzen parlamentem 31.10.)
- 13.11. novým předsedou vlády se stal Rašid Jachjajevič GAJSANOV

IRÁK

- 22.2. šiitský klerik Muktada Sadr nařídil obnovu příměří, které jeho milice dodržovaly posledních 6 měsíců
- 27.2. prezidentská rada zamítla zákon o volbách do provinčních orgánů státní moci, který 13.2. schválil parlament po dlouhém vyjednávání (28.2. se proti tomu ohradil šiitský vůdce Muktada Sadr, jehož byl zákon o volbách do regionální samosprávy prioritou)
- 18.3. v Bagdádu byla zahájena dvoudenní konference o národním usmíření všech politických, náboženských a etnických skupin; bojkotovala ji hlavní sunnitská politická síla Fronta irácké dohody (ICF) a šiitští sekularisté
- 7.4. Muktada Sadr pohrozil odvoláním příměří jím řízené Mehdiho armády z r. 2007, pokud bude stát tlačit na její rozpuštění
- 15.4. hlavní sunnitské uskupení ICF oznámilo, že se opět účastní práce vlády, kterou opustilo v srpnu 2007
- 25.4. Muktada Sadr vyzval své stoupence, aby dodržovali příměří s vládními silami
- 30.6. očekávané předání již 10. irácké provincie Diwaniya ze správy vojenských sil USA vládním bezpečnostním silám bylo odloženo, stejně jako týden před tím předání provincie Ankar
- 7.7. předseda vlády vyzval USA, aby předložily program stahování svých vojsk ze země, protože koncem r. 2008 končí mandát OSN pro pobyt vojsk USA na území Iráku
- 16.7. odpovědnost za bezpečnost v jihoirácké provincii Kadisija (Diwaniya) – již desáté v pořadí - převzaly irácké ozbrojené síly; vláda předpokládá, že zbývajících 8 z celkem 18 provincií převezme do konce tohoto roku
- 19.7. změny ve vládě, do které se vrátila sunnitská Fronta irácké dohody, jejichž 6 nových ministrů bylo schváleno parlamentem (MP i MZV zůstávají)
- 22.7. za bojkotu kurdevských poslanců schválil parlament hlasy 127 poslanců z 275 zákon o volbách do provinčních shromáždění, které se mají konat 1.10. 2008 (23.7. prezident Talabáni zákon odmítl s tím, že prezidentské radě navrhne jeho zrušení)
- 5.8. prezidentská rada znovu odložila termín provinčních voleb, když příslušný zákon vrátila poslancům k přepracování; poté, co se poslanci 6.8. nedohodli na úpravě zákona a odešli na parlamentní prázdniny, termín provinčních voleb, stanovený na 1.10., bude muset být odložen
- 7.8. RB OSN schválila rezoluci č. 1830 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN UNAMI o dalších 12 měsíců
- 22.8. ministry zahraničí Iráku a USA byla podepsána dohoda o stažení amerických okupačních vojsk z území Iráku do 31.12.2011; dohoda podléhá schválení iráckým parlamentem a prezidentskou radou

- 25.8. bylo dosaženo dohody s USA o odchodu všech cizích vojsk ze země do konce r. 2011
- 28.8. šiitský předák Muktada Sadr prodloužil bez omezení jednostranné příměří, které musí dodržovat členové jeho milicí Mahdiho armády
- 1.9. americká okupační správa úředně předala iráckým vládním bezpečnostním silám kontrolu nad 11. provincií – Anbar
- 24.9. parlament opakovaně, ale poprvé jednomyslně, přijal zákon o volbách do provinčních shromáždění
- 19.10. Politická rada pro národní bezpečnost se nedohodla na přijetí smlouvy s USA o prodloužení pobytu jejich vojsk do 2011; text smlouvy již byl dohodnut mezi vládami obou zemí
- 23.10. americká armáda předala místním bezpečnostním silám kontrolu nad 12. provincií Iráku, provincií Babil
- 29.10. irácké orgány převzaly od americké okupační správy kontrolu nad 13. ze svých 18 provincií – Wasitem
- 9.11. volební komise oznámila, že volby do zastupitelských orgánů 14 z 18 provincií se budou konat 31.1.2009; provincie Kirkúk a 3 provinmce kurdské autonomní oblasti zvolí své orgány později
- 16.11. vláda schválila dohodu s USA o přítomnosti jejich vojsk na území Iráku do konce r. 2011 (stávající mandát okupačních vojsk končí 31.12.2008)
- 27.11. parlament schválil (149:35 při 91 abstencích) smlouvu s USA o pobytu jejich vojsk do konce r. 2011 (prezidentská rada ji schválila 4.12.); parlament rovněž odsouhlasil předložení smlouvy lidovému referendu 30.7.2009
- 22.12. parlament odložil hlasování o působení cizích vojsk v zemi po 31.12.2008
- 23.12. odstoupil předseda parlamentu Mahmúd Mašhadání, aby umožnil hlasování o setrvání okupačních sil v Iráku i po 31.12.2008 (od 24.12. zůstala funkce neobsazena)
- 23.12. parlament schválil rezoluci, zmocňující vládu uzavřít smlouvy o setrvání britských, kanadských, australských a ostatních spojeneckých sil v zemi i po 31.12.2008, kdy skončí mandát OSN pro pobyt mnohonárodních sil vedených USA v Iráku, s tím, že jejich pobyt bude ukončen do 31.7.2009
- 31.12. vláda podepsala dohodu s vládami Británie a Austrálie o pobytu jejich vojsk na území Iráku po 1.1.2009, kdy jim skončí mandát OSN, a to do 31.7. 2009

ÍRÁN

- 12.2. Rada dohlížitelů zvrátila zákaz kandidovat v parlamentních volbách 14.3. u 280 osob, které nebyly původně shledány vhodnými k účasti na volbách (mezi nimi i u vnuka ajatolláha Chomejniho Ali Ešraghiho); celkem bylo registrováno 7.168 kandidátů na 290 poslaneckých míst, přes 2.200 převážně reformních osob bylo odmítnuto
- 19.2. Rada dohlížitelů potvrdila dalších 251 osob za schopné zúčastnit se březnových voleb, ačkoliv jim byla původně registrace odmítnuta (celkem tak byl zrušen zákaz více než 800 kandidátům)
- 14.3. v I. kole parlamentních voleb do Islámského poradního shromáždění s 290 členy zvoleno 188 poslanců, v ostatních obvodech proběhne II. kolo voleb v dubnu
- 22.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 25.4. II. kolo parlamentních voleb v 82 obvodech, kde žádný kandidát nezískal aspoň ústavou požadovaných 25 % hlasů v I. kole a nikdo tak nebyl zvolen

- 27.5. zahájeno ustavující zasedání Islámského poradního shromáždění, které 28.5. zvolilo hlasy 232 z 263 hlasujících poslanců svým předsedou Aliho Ardešira LARIDŽÁNÍ-ho (funkci nastoupil 4.6.)
- 5.8. změny ve vládě (MZV zůstává)

IRSKO

- 13.9.07 předsedou Senátu byl zvolen Patrick MOYLAN
- 2.4. premiér Bertie Ahern ohlásil svou demisi k 6.5. kvůli vyšetřování své údajné korupce
- 5.4. v čele vládnoucí strany Fianna Fáil byl potvrzen Brian Cowen, který se i 6.5. stane novým předsedou vlády (zvolen 9.4.)
- 6.5. odstoupil premiér Bertie Ahern, sestavením nové vlády pověřen Brian COWEN
- 7.5. Poslanecká sněmovna zvolila 88 hlasy proti 76 novým předsedou vlády Briana Cowena
- 7.5. premiér Cowen představil prezidentce svou vládu (MZV Micheál MARTIN), která byla vzápětí jmenována

ISLAND

- 24.5. prezidentem se na čtvrté období za sebou stal Olafur Ragnar GRÍMSSON, protože v ústavou stanovené lhůtě se do prezidentských voleb, vyhlášených na 28.6., nepřihlásil žádný vyzyvatel
- 1.10. předsedou Alrthingu byl znovu zvolen Sturla BÖÐVARSSON

ITÁLIE

- 23.1. poté, co z koaliční vlády vystoupila malá centristická strana UDEUR, vyhrál premiér hlasování o důvěře v Poslanecké sněmovně v poměru 326:275 hlasům; hlasování v Senátu proběhne 24.1.
- 24.1. poté, co v Senátu nezískala jeho vláda poměrem hlasů 156:161 při jedné abstenci důvěru, podal premiér Romano Prodi demisi
- 30.1. prezident pověřil předsedu Senátu Franka Mariniho, aby sestavil prozatímní vládu, která má připravit reformu volebního zákona
- 4.2. předseda senátu Marini se vzdal pověření sestavit prozatímní vládu
- 6.2. prezident rozpustil parlament a vyhlásil předčasné parlamentní volby na 13.-14.4.
- 13.-14.4. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 630 členy a Senátu se 315 členy
- 29.4. hlasy 174 ze 319 přítomných senátorů byl do čela Senátu zvolen Renato SCHIFANI
- 30.4. na ustavující schůzi Poslanecké sněmovny byl jejím předsedou zvolen 335 poslanci Gianfranco FINI
- 7.5. prezident pověřil Silvia BERLUSCONI-ho sestavením nové vlády
- 7.5. premiér Silvio Berlusconi jmenoval novou 21-člennou vládu (MZV Franco FRATTINI), která nastoupila úřad 8.5. složením přísahy
- 14.5. Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru 335 hlasy proti 275, Senát tak učinil 15.5. poměrem hlasů 173:137
- 23.7. poté, co Senát schválil (171:128) zákon o imunitě čtyř nejvyšších státních úředníků, jej podepsal i prezident Napolitano

guvernér Banca di Italia Mario DRAGHI

IZRAEL

- 14.1. hlavní otázky vztahů mezi Izraelem a Palestinou (statut Jeruzaléma, hranice palestinského státu, židovské osady na západní břehu Jordánu, uprchlíci, bezpečnost a vodní zdroje) byly projednány na další schůzce obou vyjednávacích týmů, vedených ministryní zahraničí Tziporou Livni za Izrael a bývalým premiérem Ahmadam Kurájou za Palestinu
- 25.4. vláda odmítla podmínky hamánu pro půlměsíční příměří
- 5.5. v Jeruzalému proběhlo další kolo palestinsko-izraelských jednání na nejvyšší úrovni o hranicích nezávislé Palestiny a bezpečnosti na západním břehu Jordánu
- 21.5. Izrael a Sýrie potvrdily, že za podpory Turecka vedou nepřímé rozhovory o uzavření rámcové mírové dohody, první od r. 2000
- 2.6. proběhla další etapa jednání mezi předáky Izraele a Palestiny o míru, o výstavbě židovských osad na palestinském území a o Egyptem navrhovaném příměří v Gaze
- 16.6. úspěchem skončily dvoudenní nepřímé rozhovory mezi zástupci Izraele a Sýrie, organizované Tureckem
- 17.6. vláda potvrdila platnost příměří, které uzavřeli její zástupci s představiteli Hamásu o ukončení blokády pásma Gaza; příměří vstoupí v platnost 19.6. ve 3,00 GMT. Do 14 dní mají začít rozhovory s EU a palestinskou samosprávou o otevření přechodu Rafah do Egypta.
- 24.6. poté, co i Strana práce 23.6. prohlásila, že podpoří návrh opozice na rozpuštění Knessetu a vypsání předčasných voleb na jednání parlamentu 25.6., se premiérovi Olmertovi podařilo odvrátit tento krok za slib vyhlášení nového předsedy jeho strany Kadima; Olmert je vyšetřován z korupce
- 1.7. třetí etapa nepřímých rozhovorů mezi zástupci Izraele a Sýrie o mírové smlouvě byla zahájena v Turecku
- 7.7. vláda formálně podepsala dohodu s libanonskou militantní organizací Hezbollah dohodu o výměně zajatců
- 30.7. premiér Olmert ohlásil svoji demisi po volbě svého nástupce v čele vládní strany Kadima (Vpřed) 17.9.
- 12.8. Izrael navrhl Palestině výměnu území s tím, že sám anektuje 7,3 % západního břehu Jordánu výměnou za územní ekvivalent 5,4 % západního břehu v poušti Negev; palestinské úřady tento návrh odmítly
- 7.9. policie formálně požádala prokuraturu, aby obvinila premiéra Olmerta z korupce; o jeho trestním stíhání rozhodne generální prokurátor Meni Mazuz
- 21.9. premiér Olmert předal prezidentovi svoji rezignaci s tím, že zůstává ve funkci dokud parlament neschválí vládu jeho nástupce
- 22.9. prezident Peres pověřil sestavením nové vlády Tziporu Livniovou, která vyzvala opoziční stranu Likud k vytvoření vlády národní jednoty
- 29.9. před svým odchodem z funkce vyzval dosavadní premiér Olmert k odchodu Izraele ze všech území, okupovaných po válce v r. 1967, jestliže chce mír se Sýrií a Palestinci, vč. oblasti východního Jeruzalému a Golanských výšin; tato výzva vzbudila v zemi velký odpor
- 13.10. uzavřena dohoda o vládní koalici mezi Stranou práce a stranou Kadima
- 20.10. prezident prodloužil lhůtu pro sestavení vlády, kterou dostala nová předsedkyně vládní strany Kadima Livniová
- 26.10. designovaná premiérka Tzipora Livniová se vzdala pověření sestavit vládu a požádala prezidenta o svolání předčasných parlamentních voleb na jaro 2009
- 6.11. vláda vyzvala palestinské hnutí Hamás k prodloužení pětiměsíčního příměří na hranicích s Gazou

- 10.11. rozpuštěn Knesset
- 12.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1848 (2008) o prodloužení mandátu pozorovatelské mise na Golanských výšinách UNDOF o dalších 6 měsíců
- 27.12. zahájeno letecké bombardování pásma Gaza poté, co 19.12. skončilo šestiměsíční příměří s Hamásem, který obnovil ostřelování izraelského příhraničí

JAMAJKA

- 13.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

JAPONSKO

- 7.4. guvernérem Bank of Japan jmenován Masaaki SHIRAKAWA (9.4. byl schválen Sněmovnou poradců)
- 12.6. poté, co opozici kontrolovaná Sněmovna poradců 11.6. přijala návrh na odvolání premiéra Fukudy a vypsání předčasných parlamentních voleb, mu Sněmovna reprezentantů vyslovila důvěru 336:10 hlasům, opozice však abstenovala
- 1.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.9. premiér Jasuo Fukuda oznámil svou rezignaci; jeho nástupce v čele vládní strany zvolí LDP 22.9.
- 22.9. novým předsedou vládnoucí Liberálně demokratické strany byl hlasy 351 z 527 delegátů zvolen Taro ASO (24.9. byl zvolen novým předsedou vlády)
- 24.9. jmenování nové vlády (MP Taro ASO, MZV Hirofumi NAKASONE)
- 31.10. oznámeno odvolání náčelníka štábu letectva Tamoganiho

náčelník štábu letectva generál Toshio TAMOGANI

JEMEN

- 19.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

JERSEY

- 15.10. 1. kolo parlamentních voleb do Stavů (6 senátorů)
- 26.11. 2. kolo parlamentních voleb do Stavů (16 poslanců)
- 12.12. novým hlavním ministrem se stal Terry LE SUEUR

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 21.9. prezident Thabo Mbeki složil do rukou předsedkyně Národního shromáždění Baleka Mbete svou rezignaci na úřad hlavy státu, k níž ho vyzval Africký národní kongres; v úřadu setrvává do zvolení svého nástupce
- 22.9. vládnoucí ANC nominoval na funkci prozatímního prezidenta svého mistopředsedu Kgalemu Motlantheho
- 23.9. 11 členů vlády následovalo prezidenta Mbekiho a solidárně s ním se vzdalo svých funkcí (MZV zůstává)
- 25.9. prezidentem zvolen Kgalema MOTLANTHE hlasy 269 poslanců Národního shromáždění, jeho protikandidát Joe Seremane získal 50 hlasů
- 25.9. po svém zvolení prozatímním prezidentem a vykonání slibu oznámil Kgalema Motlanthe jmenování nové viceprezidentky (Baleka MBETE) a složení své nové vlády (MZV Nkosazana DLAMINI-ZUMA)
- 25.9. novou předsedkyní Národního shromáždění zvolena Gwen MAHLANGU-NKABINDE

JIŽNÍ GEORGIE A JIŽNÍ SANDWICHOVY OSTROVY

29.11. novým magistrátem ustavena Mairi MACLEOD

JIŽNÍ OSETIE

- 5.3. Poslanecká sněmovna požádala Rusko, EU a OSN o mezinárodní uznání své nezávislosti. vyhlášené 21.12.1991
- 16.4. ruská vláda oznámila rozšíření své pomoci Abcházsku a Jižní Osetii, s jejichž vládami chce nvázat regulérní právní vztahy
- 4.6. gruzínská armáda začala obsazovat území této separatistické republiky, jejíž vláda vyhlásila plnou mobilizaci
- 4.7. vláda nařídila mobilizaci obyvatelstva v reakci na pokračující konflikty s Gruzii
- 1.8. prezident Kokoity obvinil Gruzii z útoku na území své republiky
- 5.8. zvláštní zástupce Ruska v Jižní Osetii potvrdil, že Rusko zasáhne, dojde-li ke konfliktu mezi Gruzii a Jižní Osetii, aby ochránilo své občany; gruzínsko-jihoosetinské jednání o zabránění konfliktu začne 7.8.
- 7.8. vládní delegace stáhla svou účast na plánovaných jednání s Gruzii, neboť ji podmínila spoluúčastí delegací Severní Osetie a Ruska; obě strany konfliktu se však dohodly na příměří do zahájení vícestranných mírových rozhovorů
- 7.8. krátce po uzavření gruzínsko-jihoosetinské dohody o uzavření příměří a uspořádání vícestranných rozhovorů za účasti Severní Osetie a Ruska, jak požadovala Jižní Osetie, zaútočily gruzínské tanky a letadla na hlavní město Cchinvali; 9.8. byly vytlačeny zásahem ruských mírových sil
- 18.8. prezident odvolal vládu a vyhlásil výjimečný stav; je nespokojen s postupem kabinetu během humanitární krize po válce; úřadujícím předsedou vlády se stal Boris Eliazovič ČOČIJEV
- 18.8. prezident oznámil, že požádá Rusko o zřízení své stálé vojenské základny na území této separatistické republiky
- 21.8. na základě svolání, přijatém na veřejném shromáždění v hlavním městě, požádal prezident Kokoity Rusko o uznání nezávislosti své země (Rusko ji uznalo 26.8., 9.9. obě země navázaly diplomatické styky)
- 22.8. novým předsedou vlády byl jmenován Aslanbek Soltanovič BULACEV
- 11.9. prezident Kokoity oznámil, že jeho republika požádá o přijetí do Ruské federace, v jejímž rámci se chce spojit se Severní Osetii
- 17.9. prezidenti Ruska a Jižní Osetie podepsali v Moskvě smlouvu o přátelství a spolupráci obou zemí, na jejímž základě poskytne Rusko zemi účinnou vojenskou pomoc a ochranu
- 16.-17.10. na zasedání parlamentu Svazového státu Ruska a Běloruska v Minsku požádala vláda o přijetí Jižní Osetie za člena tohoto uskupení

JIŽNÍ SÚDÁN

- 27.5. generální tajemník bývalého vzbuřeneckého hnutí SPLM Pagan Amun přiznal, že probíhající boje u města Abyei, ležícího na hranici jihosúdánské oblasti, které je předmětem sporu mezi ústřední a regionální vládou o naftová pole v jeho okolí, mohou vést k obnovení občanské války v Súdánu
- 8.6. dosaženo dohody mezi prezidenty Súdánu a Jižního Súdánu o hraničním sporu v okolí města Abyei, že obě strany požádají o mezinárodní arbitráž a do doby jejího rozhodnutí, že bude v oblasti zřízena společná prozatímní administrativa
- 20.6. vláda ohlásila kampaň za odzbrojení civilistů a za odevzdání jejich zbraní do vládních skladů

- 7.7. Národní shromáždění Súdánu přijalo zákon o volbách, které se v severním i Jižním Súdánu uskuteční v období od ledna do dubna 2009
- 8.8. vlády Jižního Súdánu a Súdánu dosáhly dohody o prozatímní správě oblasti v okolí města Abyei, kterou bude vést představitel jihosúdánského SPLM Arop Moyak, zatímco Rahama Abdel Rahman al-Nour ze severosúdánské strany Národní kongres se stal jeho zástupcem
- 31.8. na sporném území kolem města Abyei mezi autonomií Jižního Súdánu a vládou Súdánu byla ustavena zvláštní správa

KAMBODŽA

- 30.5. vláda oznámila konání parlamentních voleb 27.7.
- 22.7. protože bilaterální rozhovory s Thajskem 21.7. nevedly k odstranění napětí kolem sporného území u chrámu Preah Vihear, požádala vláda o zákrok RB OSN
- 24.7. Kambodža a Thajsko se dohodly na zahájení rozhovorů o územním sporu na severu Kambodže ihned po skončení parlamentních voleb, tj. 28.7. v kambodžském městě Siem Reap
- 27.7. všeobecné a parlamentní volby do Národního shromáždění se 123 členy
- 28.7. Kambodža a Thajsko se dohodly na stažení svých vojsk ze sporného pohraničního území v okolí chrámu Preah Vihear, i když územní spor samotný se vyřešit nepodařilo
- 3.8. pohraniční spory mezi Kambodžou a Thajskem se rozšířily na území poblíž chrámu Ta Moan, které 31.7. obsadila thajská vojska
- 13.8. podáno první obvinění proti funkcionářům Rudých Khmerů ze strany mimořádných soudů
- 18.8. v thajském letovisku Hua Hin byly zahájeny rozhovory s Thajskem o hraničním sporu kolem chrámu Preah Vihear; mezinárodní soud přiřkl r. 1962 chrám Kambodži, ale území kolem ruin chrámu se stalo po jeho zařazení na seznam památek UNESCO předmětem sporu s Thajskem
- 25.9. Národní shromáždění jednomyslně hlasy všech 94 přítomných zákonodárců znovu zvolilo předsedou vlády Hun SEN-a a schválilo i jeho vládu (MZV Hor NAMHONG)
- 25.9. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Heng SAMRIN
- 16.10. následkem střelby na hranicích u sporného chrámu Preah Vihear 15.10. zahájili velitelé kambodžských a thajských jednotek jednání o příměří a vyřešení sporu
- 24.10. na jednání summitu EU-Asie v Pekingu se dohodli ministři zahraničí Kambodži Hor Namhong a Thajska Sompong Amornwiwat na smírném vyřešení územního sporu kolem chrámu Preah Vihear (jednání zahájeno 10.11.)
- 13.11. ministři zahraničí Kambodži a Thajska dosáhli dohody o vyznačení společné hranice v dosud sporném území kolem chrámu Preah Vihear a o stažení vojsk z této oblasti

KAMERUN

- 17.4. Národní shromáždění schválilo změnu ústavy, která prodlužuje mandát prezidenta na 7 let a ruší omezení počtu volebních období, po která může úřad prezidenta zastávat stejná osoba; to umožní současnému prezidentovi Biyovi ucházet se o znovuzvolení v r. 2011 (14.4. ústavní doplňky podepsal prezident)
- 14.8. slavnostním ceremoniálem ve středisku poloostrova Abuna Calabaru bylo ukončeno oficiální předání zbytku poloostrova Bakassi Nigérii Kamerunu

- 22.8. bezpečnost a zachování veškerých občanských práv Nigerců žijícím na poloostrově Bakassi, předaném 14.8. Kamerunu, slíbil jeho prezident Paul Biya

KANADA

- 26.5. odstoupil ministr zahraničí Maxime Bernier, úřadujícím ministrem se stal David EMERSON
- 25.6. změny ve vládě (MZV David EMERSON)
- 7.9. premiér Harper požádal generální guvernérku o rozpuštění parlamentu a o vypsání předčasných parlamentních voleb na 14.10.
- 14.10. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 308 členy
- 30.10. jmenována nová vláda (MP Stephen Joseph HARPER, MZV Lawrence CANNON)
- 18.11. předsedou Poslanecké sněmovny se znovu stal Peter MILLIKEN
- 2.12. opozice se sjednotila, aby 8.12. vyslovila nedůvěru menšinové vládě konzervativců, kteří podle ní nejsou schopni řešit hospodářské problémy země (ve snaze zabránit svému svržení požádal 4.12. premiér generální guvernérku o dočasné pozastavení činnosti parlamentu)
- 4.12. generální guvernérka dala souhlas k pozastavení činnosti parlamentu do 26.1.2009

KARAJEVSKO-ČERKESKO

- 4.9. novým prezidentem se stal Boris Safarovič EBZEJEV
- 17.9. novým předsedou vlády byl jmenován Vladimír Grigorjevič KAIŠEV

KATAR

- 3.7. změny ve vládě (MP a MZV zůstává)
- 16.12. na závěr prvního jednání společné koordinační rady se Katar a Saúdská Arábie dohodly na konečném průběhu vzájemné hranice a ukončily tak dlouholetý území spor obou zemí

KAZACHSTÁN

- 4.10. volby do Senátu se 39 členy
- 13.10. novým předsedou Madžlisu byl zvolen Ural MUCHAMEDŽANOV
- 11.12. předsedou Senátu se znovu stal Kassym-Žomart TOKAJEV

KEŇA

- 5.1. prezident Kibaki navrhl v rámci uklidnění situace vytvoření koaliční vlády národní jednoty, opoziční předák Raila Odinga však účast své strany v takové vládě odmítl a trvá na odstoupení prezidenta z funkce a na opakování prezidentských voleb
- 7.1. prezident svolal ustavující schůzi nově zvoleného Národního shromáždění na 15.1.
- 8.1. prezident jmenoval polovinu své vlády (MZV Moses WETANGULA) s tím, že zbývající místa jsou vyhrazena opozičnímu Oranžovému demokratickému hnutí (ODM)
- 15.1. na ustavující schůzi Národního shromáždění byl hlasy 105 poslanců proti 101 jeho předsedou zvolen Kenneth MARENDE
- 5.2. zahájena jednání o smíření mezi vládou a opozicí, zprostředkovaná bývalým generálním tajemníkem OSN Koffi Annanem; vůdce opozice Raila Odinga vyzval 3.2. OSN a AU k rozmístění mezinárodních mírových sil v zemi

- 6.2. RB OSN vyzvala politické lídry země k dialogu, jednáním a kompromisům
- 7.2. v Nairobi bylo zahájeno ministerské jednání Východoafrické regionální skupiny (IGAD) o řešení vnitropolitické krize v Keni
- 14.2. vládní vyjednávač Mutula Kilonzo oznámil, že vláda dosáhla s opozicí dohody o přijetí nové ústavy do jednoho roku
- 15.2. politické strany, které se prou o výsledky prezidentských voleb z prosince 2007, se dohodly na vytvoření nezávislého panelu, který by do půl roku přezkoumal zákonnost jejich průběhu a výsledky; činnost zahájí panel 15.3.
- 22.2. zahájeny rozhovory mezi vládou a opozicí o návrzích Kofi Annana na ukončení politické krize; dohoda má zahrnovat i vytvoření postu předsedy vlády (pro zástupce opozice) a revizi ústavy (25.2. skončily neúspěchem, protože obě strany se nedohodly na pravomocech uvažovaného předsedy vlády, 26.2. přerušeny)
- 28.2. pod patronátem bývalého gen. tajemníka OSN Annana podepsána dohoda mezi prezidentem a opoziční ODM o rozdělení moci po sporných prosincových volbách; bude vytvořena koaliční vláda o rovném zastoupení obou stran, v jejím čele bude předseda, odvolatelný jen Národním shromážděním
- 6.3. sešlo se Národní shromáždění, aby od 11.3. projednávalo a 18.3. schválilo změny ústavy, predikované dohodou z 28.2., samotnou dohodu a zřízení Komise pravdy a smíření k řešení aktuálních násilností i mezikmenových vztahů; ústavní změny umožní vytvoření vlády velké koalice
- 3.4. dosaženo shody na složení koaliční vlády, kterou měl prezident Kibaki jmenovat 6.4.
- 7.4. opoziční ODM přerušila jednání o koaliční vládě v PNU prezidenta Kibakiho; tento krok vedl k obnovení násilností
- 13.4. prezident jmenoval novou koaliční vládu se 40 členy (MP Raila Amolo ODINGA, MZV Moses WETANGULA), která se ujala úřadu složením slibu 17.4.
- 24.10. Národní shromáždění přijalo zákon o vytvoření Komise pravdy, spravedlnosti a smíření (TJRC), které bude vyšetřovat násilí po volbách z prosince 2007
- 16.12. byla rozpuštěna volební komise, odpovědná za násilí po volbách v prosinci 2007
- 17.12. prezident a předseda vlády podepsali dohodu o zřízení zvláštního soudního tribunálu, který bude řešit násilí po volbách z prosince 2007; zákon o jeho ustavení a pravomocech má do 45 dní přijmout parlament

KOKOSOVÉ OSTROVY

X/07 předsedou Rady hrabství (*Shire Council*) byl zvolen Mohammad Said CHONGKIN

KOLUMBIE

- 8.1. prezident Uribe odmítl další zahraniční angažmá v jednání s rebely z FARC o výměně zajatců a rukojmích
- 10.1. Fronta revolučních ozbrojených sil Kolumbie (FARC) propustila dvě rukojmí v operaci, zprostředkované venezuelským prezidentem Chávezem
- 27.2. FARC propustila další čtyři rukojmí podle dohody, zprostředkované venezuelským prezidentem
- 1.3. při stáhání partyzánů z FARC vystoupily kolumbijské vojenské jednotky na území Ekvádoru, kde mj. zabily i jednoho z velitelů FARC Raula Reyese (vl. jménem Luis Edgar Devia) a vládu Ekvádoru nařkly z podpory gerilových aktivit v Kolumbii; v prevenci takového útoku ze strany Kolumbie posílila

- ostrahu své hranice i Venezuela, přičemž obě země vypověděly kolumbijské diplomaty
- 7.3. mimořádný summit skupiny Rio členských států OAS v Dominikánské republice vedl k usmíření prezidenta Uribeho se sousedy v Ekvádoru a Venezuele poté, co přijali 20-bodovou deklaraci OAS vyzývající k usmíření a zavazující Kolumbii, aby se navždy zdržela útoků na teritoriální integritu svých sousedů; následně došlo k obnově diplomatických vztahů
  - 17.3. ve Washingtonu bylo zahájeno jednání skupiny OAS o snížení napětí na hranicích země s Ekvádorem a Venezuelou; Ekvádor žádá mezinárodní odsouzení kolumbijského útoku na své území 1.3. a rozmístění pozorovatelů OAS nebo OSN na jeho hranici s Kolumbií ; 18.3. přijata rezoluce, která má vyřešit krizi mezi Kolumbií a Ekvádorem
  - 27.3. tzv. mírový komisař vlády Luis Carlos Restrepo nabídl propuštění vězňných bojovníků z FARC, pokud partyzáni nejprve propustí rukojmí, vč. nemocné prezidentské kandidátky Ingrid Betancourtové, unesené v r. 2002
  - 3.4. FARC vyloučila propuštění jakýchkoliv rukojmí bez vzájemné výměny zajatců s kolumbijskou armádou
  - 26.6. poté, co Nejvyšší soud vyzval Ústavní soud k šetření legality jeho bezprecedentního znovuzvolení v r. 2006 z hlediska údajné korupce, která ovlivnila přijetí příslušné změny ústavy, oznámil prezident Uribe uspořádání referenda o tom, zda-li se mají konat nové prezidentské volby (18.7. Uribe oznámil, že referendum nesvolá)
  - 1.7. na funkční období 1.7.2008 – 30.6.2009 byli zvoleni noví předsedové Senátu (Hernán ANDRADE SERRANO) a Poslanecké sněmovny (Germán VARÓN COTRINO)
  - 16.7. odstoupil ministr zahraničí Fernando Araújo, jeho nástupcem byl jmenován Jaime BERMÚDEZ MERIZALDE
  - 24.10. na doporučení Výboru pro národní dialog a smíření schválil parlament vytvoření 9-členné Komise pravdy, spravedlnosti a smíření, která bude šetřit případy porušování lidských práv v zemi od vyhlášení její nezávislosti v r. 1963 do února 2008
  - 6.11. novým velitelem armády se stal generál Oscar PEÑA GONZÁLES

KOMORY

- 31.1. ústřední vláda opakovaně pohrozila vojenskou intervencí na vzbouřenecký ostrov Anjouan a obnovením kontroly nad touto součástí federace
- 21.2. ministr zahraničí Ahmed Jaffar oznámil, že Tanzanie, Senegal, Líbye a Súdán přislíbily federální vládě poskytnout vojenské síly v rámci mise AU, která má ukončit rebelii na ostrově Anjouan
- 11.3. vojska AU přibyla do Moroni, aby pomohla komorské armádě obnovit ústavní pořádek na ostrově Anjouan
- 16.3. před plánovanou invazí sil AU na ostrov Anjouan zaútočili přívrženci separatistického prezidenta Bacara na pozice komorské federální armády na pobřeží ostrova
- 25.3. poté, co ji 24.3. schválil prezident Komor Sambí, začala vyloděním 450 příslušníků federální armády a mise AU a vstupem do hlavního města Mustamudu mezinárodní invaze známá jako „Operace demokracie“ na ostrov Anjouan za účelem sesazení nelegálního prezidenta plk. Mohameda Bacara

- 26.3. francouzské úřady potvrdily, že svržený uzurpátor Bacar uprchl z Anjouanu na ostrov Mayotte, kde požádal o politický azyl na ostrově Réunion, kam byl proti požadavku komorské vlády o jeho vydání transportován
- 26.3. viceprezident federace Ikililou DHOININE, který pochází z toho ostrova, byl do ustavení prozatímní vlády jmenován prozatímním prezidentem Anjouanu; mluvčí vlády Abdourahim Said Bakar přislíbil, že v květnu budou na ostrově uspořádány volby do místního parlamentu, jež umožní vytvoření stabilní vlády
- 31.3. přechodným prezidentem ostrova Anjouan se stal Lailizamane Abdou CHEIK, který 1.4. jmenoval novou vládu
- 15.6. v I. kole prezidentských voleb na ostrově Anjouan uspěli Moussa Toybou se 42,5 % odevzdaných hlasů a Mohamed Djaanfari se 42,4 % hlasů, kteří postupují do II. kola; o zbytek hlasů se podělili Bacar Abdou, Soundi Abdoulatuf a Bastoine Soulaïmane
- 29.6. ve druhém kole získal M. Toybou 52,4 % a byl vyhlášen vítězem, zatímco M. Djaanfari odešel se 47,6 % hlasů poražen
- 7.7. úřad nastoupil nový prezident Anjouanu Moussa TOYBOU
- 11.7. změny ve federální vládě (MZV zůstává)
- 12.12. změny ve federální vládě (MZV zůstává)

KONGO (B)

- 5.8. nepřímé volby do Senátu se 72 členy
- 14.8. předsedou Senátu byl znovu zvolen André Obami ITOU

KONGO (K)

- 7.1. za účasti 600 delegátů vlády a více než 20 vzbuřeneckých organizací byla v Gomě zahájena 9-denní mírová konference o příměří, vč. zástupců vzbuřeneckých sil generála Laurenta Nkundy, sdružených v Národním kongresu pro obranu lidu (CNDP)
- 23.1. mírová konference v Gomě, podporovaná USA, EU a AU, byla zakončena podpisem všeobecné dohody, která zajišťuje dohled nad příměřím, odpoutává válčící strany a odděluje je mírovými jednotkami OSN, odzbrojuje vzbuřence, uděluje omezenou amnestii pro vojenské vzbuřence a poskytuje finanční podporu EU na rekonstrukci oblastí, postižené boji
- 30.1. RB OSN přijala rezoluci č. 1797 (2008) zmocňující misi OSN MONUC asistovat při přípravě, organizaci a průběhu místních voleb
- 15.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1799 (2008) o prodloužení embarga na dovoz zbraní do země do 31.3.2008
- 13.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1804 (2008) vyzývající k odchodu rebelů a jejich milicí – hutských Demokratických sil pro osvobození Rwandy (FDLR) a bývalých Rwandských ozbrojených sil (ex-FAR/Intrahamwe) - z východního Konga, ke složení zbraní a ke vzdání se silám mise OSN MONUC
- 31.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1807 (2008) a prodloužení a úpravě rozsahu embarga na dovoz zbraní o dalších 6 měsíců
- 4.6. poté, co velitel Armády božského odporu (LRA) Joseph Kony odmítl podepsat mírovou dohodu s vládou Ugandy, dojednanou v březnu, vyjádřila konžská armáda souhlas s ozbrojenou akcí proti základnám LRA ve východním Kongu
- 25.9. premiér Antoine Gizenga nabídl svou demisi ze zdravotních důvodů (29.9. ji prezident Kabila přijal)

- 9.10. vláda obvinila Rwandu z ozbrojeného útoku na příhraniční město Goma ve východním Kongu, kde operují vzbouřenci povstaleho generála Laurenta Nkundy
- 10.10. novým předsedou vlády byl jmenován Adolphe MUZITO
- 10.10. prezident Kabila vyzval obyvatele východního Konga, aby se spolu s armádou postavili rebelovi Nkundovi a jeho spojencům ze Rwandy
- 26.10. sestavena byla nová vláda (MP Adolphe MUZITO, MZV Alexis THAMBWE MWAMBA)
- 29.10. generál Nkunda vyhlásil jednostranné příměří, vyžaduje však přímá jednání s konžskou vládou, která má jeho příkladu následovat
- 10.11. generál Nkunda, stojící v čele rebelů z Národní rady pro obranu lidu (CNDP), vyhlásil dočasnou administrativu v čele se 12 ministry, jejichž aktivity se omezují zatím na oblast Severního Kivu, kontrolovanou vzbouřenci; vyzval prezidenta Kabilu k zahájení přímých jednání, jinak svou administrativu prohlásí exilovou vládou Konga
- 19.11. po víkendovém jednání se zvláštním velvyslancem OSN Obasanjem dal Nkunda příkaz ke stažení rebelů z pozic severně od Gomy, aby umožnil přístup konvoji s mezinárodní humanitární pomocí do oblasti
- 20.11. RB OSN schválila rezoluci č. 1843 (2008), kterou rozšiřuje počet příslušníků mírových sil mise OSN MONUC na 2 785 vojáků a 300 policistů a jejich rozmístění v zemi do 31.12.
- 29.11. poté, co vláda 27.11. odmítla výzvu generála Nkundy k zahájení přímých jednání o míru a odkázala ho na dohodu z ledna t.r., pohrozil velitel vzbouřenců po jednání s vyslancem OSN Obasanjem obnovením války
- 5.12. ministr zahraničí Alexis Thambwe Mwamba oznámil, že vláda vyslovila souhlas se zahájením rozhovorů s rebely z CNDP dne 8.12. v Nairobi pod patronátem AU a zavázala se k akcím proti rwandským rebelům z FDLR, působícím na území Konga
- 8.12. v Nairobi zahájeny rozhovory o příměří v provincii Severní Kivu s představiteli rebelů z CNDP (11.12. skončily bez úspěchu)
- 10.12. RB OSN odsoudila činnost vlád Rwandy a Konga, které obvinila z přímé pomoci tutsijských rebelů z CNDP, resp. s nimi soupeřících milicí Hutů z FDLR, bojujících na východě země
- 12.12. jednání se vzbouřenci generála Nkundy zahájila EU, aby zmírnila následky humanitární katastrofy spojené s jejich aktivitami
- 17.12. zahájeno 2. kolo jednání s CNDP v Nairobi – 20.12. skončilo podpisem dohody o ukončení bojů
- 22.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1856 (2008), kterou do 31.12.2009 prodloužila a současně rozšířila mandát mírové mise OSN MONUC

KOREA – JIŽNÍ

- 10.1. Ústavní soud nařídil zvláštní šetření ve věci údajného podezření, že se nově zvolený prezident Lee Myung-bak podílel na podvodech na burze
- 28.1. nově zvolený prezident Lee Myung-bak nominoval na funkci předsedy vlády Han Seung-soo, o jehož ustavení do funkce bude parlament hlasovat 26.2.
- 19.2. prezident předložil parlamentu návrh na složení své vlády
- 21.2. zvláštní prokurátor Chung Ho-young očistil budoucího prezidenta Lee Myung-baka od podezření z účasti na burzovních podvodech
- 25.2. inaugurace prezidenta Lee Myung-baka

- 29.2. parlament potvrdil ve funkci nového premiéra, kterým se stal Han Seung-soo, a 11 z 15 členů prezidentem nominované vlády
- 29.2. prezident jmenoval novou vládu (MZV Yu Myung-hwan)
- 9.4. parlamentní volby do Národního shromáždění s 299 členy
- 10.6. v návaznosti na protesty proti dovozu amerického hovězího masa nabídla vláda premiéra Hana svou demisi; prezident ji 23.6. přijal pouze u několika odpovědných ministrů
- 7.7. provedeny změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 9.7. opoziční Sjednocená nová demokratická strana ukončila přes měsíc trvajícím bojkot práce parlamentu, který zahájila na protest proti rozhodnutí vlády zrušit zákaz dovozu hovězího masa z USA; tento krok umožní slavnostní zahájení činnosti Národního shromáždění 11.7.
- 10.7. Národní shromáždění zvolilo svým předsedou na funkční období do 29.5. 2010 Kim Hyong-o
- 14.7. vládnoucí Velká národní strana vyzvala Národní shromáždění k obnovení přímých rozhovorů mezi poslanci parlamentů Jižní a Severní Koreje
- 17.7. poté, co Japonsko znovu oživilo územní spor s Jižní Koreou o souostroví Tokdo (Takešima), odvolala vláda svého vyslance v Tokiu
- 26.12. na protest proti snaze vlády silou prosadit řadu zákonů a obchodní smlouvu s USA, zahájili opoziční poslanci bojkot práce parlamentu a blokadu jeho činnosti

KOREA – SEVERNÍ

- 13.7. vláda odmítla nabídku jihokorejského prezidenta obnovit vnitrokorejský dialog, přerušovaný v únoru t.r.

KORSIKA

- 1.9. prefektem oblasti Korsika a departementu Corse-du-Sud se stal Stéphane BOUILLON

KOSOVO

- 9.1. parlament schválil poměrem hlasů 85:22 vládu premiéra Hashima THAČI-ho
- 9.1. ustavující schůze Shromáždění zvolila jeho předsedou Jakupa KRASNIQI-ho
- 9.1. prezidentem byl znovu zvolen Fatmir SEJDIU, jehož mandát byl prodloužen ze 3 na 5 let; v 1. kole porazil svého protikandidáta Naima Maloku poměrem hlasů 62:37 a ve 2. kole 61:37, zvolen byl ve 3. kole, kdy získal ústavou požadovaných 68 hlasů
- 4.2. EU schválila vyslání policejně-soudní mise v počtu 1.800 účastníků na pomoc mírové mise EUFOR
- 16.2. Rada EU schválila 120-denní misi pro civilní řízení krize v Kosovu (EULEX Kosovo) a svým zvláštním zástupcem v Kosovu jmenovala Pietera FEITH-a
- 17.2. parlament prohlásil hlasy všech 109 přítomných poslanců jednostranně nezávislost této srbské provincie pod dočasnou správou OSN jako „demokratické, sekulární a multietnické republiky“, jakož i přijal zákon o jejich státních symbolech a svátcích
- 28.2. podle prohlášení zvláštního vyslance EU Pietera Feitha na konferenci států, které již uznaly nezávislé Kosovo, ve Vídni, nesouhlasí EU ani USA s rozdělením nezávislého Kosova podle etnického klíče
- 9.4. parlament přijal jednomyslně ústavu země, která vstoupí v platnost 15.6. po očekávaném skončení mandátu OSN; ústava deklaruje Kosovo jako „nezávislý,

svrchovaný, demokratický, jednotný a nedělitelný stát“ a jako „parlamentní republiku, kde nejvyšší moc náleží prezidentovi“

- 12.6. generální tajemník OSN schválil opatření k ukončení správy OSN nad Kosovem
- 15.6. parlament předal prezidentovi Sejdiuovi k ratifikaci ústavu nezávislého Kosova, která prezidentovým podpisem vstoupila v platnost a ukončila i 9 let trvající správu OSN; prezident následně podepsal řadu zákonu, mj. i zřízení ministerstev obrany a zahraničí (slib složil nový MZV Skënder HYSENI, zvolený již 3.4.)
- 28.6. v Mitrovici se konala ustavující schůze Shromáždění autonomní oblasti Kosovu i Metohija (*Skupština zajednice opština AP Kosova i Metohije*), jehož 45 členů bylo zvoleno v celosrbských parlamentních a místních volbách 11.5.; předsedou byl zvolen Nebojša Jovič
- 9.10. Valné shromáždění OSN hlasovalo poměrem 77:6 při 74 abstencích o podání žádosti Mezinárodnímu soudnímu dvoru ve věci legálnosti vyhlášení nezávislosti Kosova
- 26.11. RB OSN schválila plán generálního tajemníka OSN na přenesení práva kontrolovat policejní a celní orgány z mise UNMIK na misi EU EULEX s platností od 2.12.2009 (rozmístování jednotek začalo 9.12.)

KUBA

- 20.1. parlamentní volby do Národního shromáždění lidové moci se 614 členy
- 19.2. předseda Státní rady Fidel Castro oznámil, že se již nebude ucházet ani nepřijme funkci předsedy Státní rady a vrchního velitele revolučních ozbrojených sil
- 24.2. ustavující schůze parlamentu zvolila 31 členů Státní rady, jejímž předsedou se stal Raúl Modesto CASTRO RUZ
- 24.2. na ustavující schůzi Národního shromáždění byl rovněž do jeho čela znovu zvolen Ricardo ALARCÓN DE QUESADA

KUVAJT

- 17.3. ve sporu s parlamentem o platy státních zaměstnanců ohlásila svou demisi celá vláda šejcha Násira Sabbáha; poslanci požadují, aby emír jmenoval nového premiéra a vyhlásil předčasné parlamentní volby
- 19.3. emír Sabah Ahmad Džábír Sabah rozpustil Národní shromáždění a odvolal vládu
- 24.3. oznámeno, že emír vypsál předčasné volby na 17.5.
- 17.5. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění s 50 členy
- 19.5. v souladu s ústavou odstoupil premiér šajch NÁSIR al- Muhammad al-Ahmad al-Sabbah, kterého však znovu jmenoval do funkce emír 20.5. a pověřil jej sestavením nové vlády
- 29.5. oznámeno složení nové vlády (MZV šajch MUHAMMAD al-Sabah as-Salim al-Sabah)
- 25.11. aby se vyhnula interpelacím v parlamentu a příp. hlasování o důvěře, rezignovala vláda do rukou emíra (1.12. byla přijata)
- 17.12. emír znovu jmenoval šejcha NÁSIR-a al-Muhammad al-Ahmad al-Sabbaha premiérem a pověřil jej sestavením nové vlády

KYPR

- 17.2. v prezidentských volbách získali Ioannis Kasoulides – 33,51 %, Demetris Christofias – 33,29 %, Tassos Papadopoulos – 31,79 %, Marios Matsakis – 0,77 %, Kostas Kypriakou (Outopos) – 0,24 %, Kostas Themistokleous – 0,17 %, Andreas Efstratiou – 0,16 %, Christodoulos Neofytou – 0,05 % a

- Anastasis Michael – 0,03 % odevzdaných hlasů; první dva postupují do II. kola 24.2.
- 24.2. ve II. kole zvolen prezidentem Demetris Christofi CHRISTOFIAS, který získal 53,36 % odevzdaných hlasů, zatímco Ioannis Kasoulides 46,64 % (inaugurace 28.2.)
- 25.2. nově zvolený prezident Christofias a prezident Severního Kypru Mehmet Ali Talat vyjádřili optimismus k možnosti obnovení rozhovorů o znovusjednocení ostrova
- 3.3. jmenována nová vláda (MZV Markos KYPRIANOU)
- 6.3. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Marios GAROYIAN
- 21.3. na misi OSN se za předsednictví zvláštního zástupce OSN na Kypru Michaela Mollera sešel prezident Christofias s prezidentem Severního Kypru Talatem, aby do 3 měsíců oživil mírová jednání o sjednocení ostrova, přerušená r. 2004; zatímco Talat preferoval pokračování jednání o plánu OSN z r. 2004, který však zamítlo 75 % kyperských Řeků, Christofias stavěl na dohodě obou komunit z července 2006
- 26.3. na žádost prezidentů obou částí Kypru začaly mírové jednotky OSN s odminováváním nárazníkové zóny, oddělující obě části ostrova; to má umožnit otevření symbolického hraničního přechodu v Nikosii na ulici Ledra
- 3.4. v Nikosii byla odstraněna bariéra na ulici Ledra, oddělující řeckou a tureckou část
- 23.5. v rezidenci nového zvláštního vyslance OSN se setkali prezidentí obou částí ostrova, aby přehlédli výsledky práce 13 dvoustranných komisí, pracujících na sjednocení ostrova a dali podporu federaci dvou komunit a separátních zón na Kypru
- 11.6. vůdci obou částí Kypru se sešli v paláci Ledra v nárazníkovém pásmu pod správou OSN, aby jednali o krocích ke znovusjednocení ostrova
- 13.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1818 (2008) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNFICYP o dalších 6 měsíců
- 1.7. pod patronátem OSN se v Nicosii sešli prezident obou komunit k rozhovorům o sjednocení ostrova; shodli se na tom, že Kypr by měl mít společnou a jedinou svrchovanost a státní příslušnost, než aby se stal konfederací řeckého a tureckého státu
- 25.7. šéf mise OSN na Kypru oznámil, že ve vnitrokyperském dialogu bylo dosaženo dohody o zahájení přímých formálních rozhovorů o sjednocení Kypru 3.9.
- 26.7. prezident Christofias nastínil budoucí strukturu Kypru jako federálního státu s rotujícím prezidentstvím a malou společnou vládou, která bude spravovat záležitosti, týkající se členství Kypru v EU
- 3.9. pod patronátem OSN a za účasti svých předáků zahájily obě komunity rozhovory o znovusjednocení ostrova (završeny setkáním prezidentů 11.9.)
- 30.9. prezident Christofias vyzval ke zrušení pravidelných vojenských cvičení na Kypru a k dohodě o úplné demilitarizaci ostrova
- 10.10. prezidentí obou částí Kypru se dohodli na urychlení mírového procesu s tím, že se budou scházet každý týden k jednání o sjednocení ostrova (další schůzky proběhly 13.10. a 22.10.)
- 3.11. rozhovory prezidentů Kypru a Severního Kypru pokračovaly šestým setkáním na téma rozdělení moci a otázky majetků utečenců na celém ostrově; jednání se uskutečňuje v atmosféře všeobecné nedůvěry v pozitivní výsledek, protože pouze 18 % kyperských Řeků a 13 % kyperských Turků je optimistických, pokud jde o dosažení dohody (další jednání o rozdělení moci ve společné

federální vládě se konala 11.11. a 13.11., postavení nezávislého federálního soudnictví /generální prokuratura, Nejvyšší soud/ se projednávalo 17.11., zatímco 25.11. řízení federální policie a obrany)

- 2.12. pokračovaly schůzky prezidentů obou komunit (následně i 16.12. a 22.12.)
- 12.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1847 (2008) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNFICYP o dalších 6 měsíců

KYRGYZSTÁN

25.-26.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 19.5. odstoupil předseda Nejvyšší rady (*Žogorku Keneš*) Adachan Madumarov, ve funkci jej 30.5. nahradil Ayitbay TAGAJEV

LIBANON

- 4.1. opoziční skupina Hezbollah pohrozila zablokováním volby prezidenta, nedostane-li k dispozici třetinu křesel ve vládě
- 11.1. již po dvanácté odložil parlament prezidentskou volbu, kterou 28.12.2007 odsunul na 12.1.2008; nový termín byl stanoven na 21.1.
- 20.1. předseda Národního shromáždění oznámil již 13. odložení termínu konání prezidentské volby, a to na 11.2.
- 9.2. již po čtrnácté odložil předseda NS prezidentskou volbu, a to na 26.2.
- 26.2. po patnácté odložil parlament termín volby prezidenta, a to na 11.3.
- 9.3. již po šestnácté odložil předseda NS Berri termín schůze, která má zvolit prezidenta, a to na 25.3.
- 24.3. 17. odklad volby prezidenta, a to na 22.4.
- 22.4. předseda Národního shromáždění již po osmnácté odložil schůzi parlamentu, na niž má být zvolen prezident, a to na 26.4.
- 26.4. parlament rozhodl o 19. odkladu prezidentské volby na 13.5.
- 13.5. schválen 20. odklad volby prezidenta, a to na 10.6.
- 16.5. po dvoudenním jednání katarského premiéra v Bejrútu se sešli předáci pravicové vlády a opozice, vč. Hizballáhu, v katarském Dauhá, aby ukončili týdenní boje v Bejrútu a odvrátili návrat země k občanské válce, aby se shodli na volbě velitele armády generála Michela Suleimana novým prezidentem, na složení vlády národní jednoty a na novém zákoně o volbách do parlamentu
- 21.5. na konferenci v Kataru podepsali zástupci vlády i opozice dohodu o ukončení politické nestability, podle které získá opozice vedená Hizballáhem 11 ministrů ve vládně národní jednoty (16 jich vyše vláda, 3 prezident) a právo veta; dohoda současně umožňuje volbu prezidenta, jehož úřad je neobsazen od listopadu 2007, již 25.5. a schvaluje nový volební zákon pro parlamentní volby v r. 2009, který podle požadavků opozice snižuje velikost volebních obvodů
- 25.5. Národní shromáždění zvolilo hlasy 118 poslanců ze 127 přítomných novým prezidentem generála Michela SULEIMAN-a, který se složením slibu ujal funkce 26.5.
- 25.5. v souladu s ústavou odstoupil premiér Fuád Siniora, který však povede přechodnou vládu do jmenování nového předsedy vlády
- 28.5. na doporučení vládní většiny pověřil prezident sestavením vlády národní jednoty dosavadního premiéra Fuáda Sinioru; NS schválilo jeho nominaci hlasy 68 ze 127 poslanců
- 11.7. premiér Fuád SINIORA oznámil složení nové vlády (MZV Fawzi SALLOUKH)

- 5.8. vláda národní jednoty schválila své programové prohlášení, o kterém bude parlament hlasovat v rámci hlasování o důvěře do 9.8.
- 12.8. po několikadenní diskusi vyslovilo Národní shromáždění 100 hlasy proti 5 při 2 abstencích důvěru vládě národní jednoty F. Siniory
- 14.8. při návštěvě libanonského prezidenta v Damašku se dohodl Libanon se Sýrií na zahájení prací na formálním vytýčení vzájemné hranice, na obnovení diplomatických styků a na šetření osudu libanonských utečenců z dob občanské války v Sýrii
- 27.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1832 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN UNIFIL do 31.8.2009
- 29.8. vrchním velitelem ozbrojených sil se stal generál Jean KAHWAJI
- 29.9. parlament schválil nový volební zákon, který byl poslední nesplněnou podmínkou politického smíru, sjednaného mezi pro- a protisyrskými frakcemi v Kataru v květnu t.r.
- 26.10. před zahájením konference o národním usmíření se poprvé od r. 2006 sešli nejvyšší představitelé šiitského Hizballáhu Hassan Nasralláh a sunnitského Hnutí 14. března Saad Haditi

LIBÉRIE

- 8.1. začalo první veřejné slyšení před Komisí pravdy a usmíření, která má vyšetřit násilnosti ze 14 let trvající občanské války, ukončené v r. 2003
- 14.1. Nejvyšší soud rozhodl, že prezidentka může jmenovat starosty obcí, protože z objektivních důvodů nelze uspořádat obecní volby (poslední byly v r. 1985)
- 18.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1819 (2008) požadující prodloužení mandátu panelu expertů, dohlížejících na dodržování zákazu dovozu zbraní a obchodu diamanty a drahým dřevem, do 20.12.2008
- 29.9. RB OSN schválila rezoluci č. 1836 (2008) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIL do 30.9.2009
- 20.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1854 (2008) o obnovení embarga na dovoz zbraní o jeden rok a. do 20.12.2009 prodloužila mandát panelu expertů, který zákaz monitoruje

LIBYE

- 3.3. generálním tajemníkem Všeobecného lidového kongresu (titulární hlavou státu) byl zvolen Muftah Muhammad K'UAYBA
- 3.3. provedeny změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

LITVA

- 1.4. předsedou Sejmu byl zvolen Česlovas JURŠENAS
- 27.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 12.10. I. kolo parlamentní voleb do Sejmu se 141 členem, II. kolo v obvodech, kde žádný z kandidátů nezískal nadpoloviční většinu, se konalo 26.10.
- 28.10. sestavením nové vlády byl pověřen Andrius Kubilius
- 17.11. nově zvolený Sejm zvolil svým předsedou Arunase VALINSKAS-e
- 27.11. Sejm schválil (poměrem hlasů 89:27 při 18 abstencích) nominaci Andriuse KUBILIUS-e na funkci předsedy vlády
- 9.12. odstoupila vláda premiéra Kirkilase a jmenována vláda nová (MP Andrius KUBILIUS, MZV Vygaudas UŠACKAS)

LOTYŠSKO

- 11.4. Ústřední volební komise oznámila, že petice požadující, aby mohl být parlament - Sejm (Saeima) – rozpuštěn i rozhodnutím lidí v referendu, byla úspěšná; ve dnech 12.3.-10.4. ji podepsalo 213.751 voličů, tj. o 43 % více než požaduje ústava, tedy desetina všech registrovaných voličů (tj. 149.064 osob). Změny ústavy budou předloženy ke schválení parlamentu.
- 2.8. ústavní referendum odmítlo změnu ústavy, která měla dát lidu právo odvolat parlament formou referenda; pro návrh sice hlasovalo 97 % účastníků, volební účast (42 %) však byla nižší, než požaduje ústava

LUCEMBURSKO

- 3.12. parlament pohrozil omezením pravomocí velkovévody, pokud ten nepodepíše do února 2009 zákon o povolení eutanázie
- 11.12. Poslanecká sněmovna schválila 56 hlasy při 1 abstenční ústavní změnu, která omezuje zákonodárná práva velkovévody, resp. jeho právo vetovat zákon přijatý parlamentem

MADAGASKAR

- 6.5. předsedou Senátu byl zvolen Yvan RANDRIASANDRATRIANY
- 2.10. novým náčelníkem Generálního štábu ozbrojených sil se stal generál André Lucien RAKOTOARIMASY

MAĎARSKO

- 24.1. opozice svolala referendum k poplatkům ve školství a zdravotnictví
- 9.3. referendum proti vládním reformám, iniciované opozicí, schválilo v rozmezí od 82,22 % do 84,08 % při účasti 50,47 %, zrušení poplatků
- 26.4. z koaliční vlády se socialisty vystoupil Svaz svobodných demokratů, vláda se tak stala menšinovou
- 28.4. restrukturalizována menšinová vláda (MP a MZV zůstávají)
- 15.9. Národní shromáždění zamítlo návrh na své rozpuštění a konání předčasných voleb

MAKEDONIE

- 21.1. v Ochridu zahájeno za podpory OSN řecko-makedonské jednání o jménu Makedonie, které by umožnilo, aby pro přijetí do NATO hlasovalo i Řecko; jednání skončila bez dohody. Zatímco Řecko trvá na složeném jméně, které by mohlo obsahovat název Makedonie a zeměpisný pojem, který by ji odlišil od řecké provincie stejného jména, Makedonie navrhuje tzv. dvojitou formuli, tj. odlišný název (Republika Makedonie) pro mezinárodní styk, zatímco ve styku s Řeckem by byl přijat zvláštní název.
- 29.2. v New Yorku pokračovaly rozhovory zvláštního vyslance OSN Matthew Nimetze s představiteli Makedonie o alternativách jejího jména, které by uspokojily Řecko (tedy Republika Horní Makedonie, Nezávislá republika Makedonie, Demokratická republika Makedonie, Konstituční republika Makedonie nebo Republika Nová Makedonie); všech pět nabízených alternativ makedonská vláda odmítla
- 4.3. generální tajemník NATO vyzval Makedonii, aby se s Řeckem dohodla na úpravě svého jména, jinak bude Řecko vetovat její přístup k NATO i EU
- 5.-6.3. v New Yorku pokračovala jednání o změně jména dalším kolem (bez výsledku)

- 13.3. etnická Demokratická strana Albánců (PDSH) vystoupila z vládní koalice na protest proti tomu, že vláda odmítá uznat nezávislost Kosova (23.3. vedení PDSH rozhodlo o návratu do koaliční vlády)
- 2.4. na summitu NATO vetovalo Řecko přijetí Makedonie, protože se s ní nedohodlo na požadované změně úředního názvu země
- 12.4. poslanci Shromáždění rozhodli 70 hlasy ze 120 o rozpuštění parlamentu a vypsání předčasných parlamentních voleb na 1.6.
- 1.6. předčasné parlamentní volby do Shromáždění se 120 členy; Státní volební komise zrušila výsledky hlasování v 17 obvodech z důvodů jeho neregulérnosti
- 21.6. ustavující schůze parlamentu zvolila jeho předsedou Trajko VELJANOSKI-ho
- 5.7. vítěz parlamentních voleb uzavřel koaliční dohodu s albánskou Unií pro demokratickou integraci o vytvoření vlády
- 12.7. premiér představil složení své vlády (MP Nikola GRUEVSKI, MZV Antonio MILOŠOVSKI), již vyslovil důvěru parlament 26.7. v poměru hlasů 79:0, neboť opozice schůzi bojkotovala
- 17.12. vláda rozhodla o tom, že spor s Řeckem o název země předá k rozhodnutí Mezinárodnímu soudu v Haagu

MALAJSIE

- 13.2. premiér Badawi rozpustil parlament a umožnil tak vyhlášení předčasných parlamentních federálních i státních voleb, jejichž termín stanovila volební komise na 8.3.
- 8.3. předčasné parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 222 členy
- 10.3. ústavou předepsaný slib složil do rukou krále staronový premiér Datuk Seri Abdullah Ahmad BADAWI na další pětileté období, zvolený téhož dne parlamentem
- 18.3. premiér oznámil složení nové vlády (MZV Datuk Seri Utama Dr Rais YATIM)
- 28.4. předsedou Sněmovny reprezentantů zvolen Tan Sri Pandikar Amin Bin Hajji MULIA
- 23.5. Mezinárodní soudní dvůr rozhodl o teritoriálním sporu z r. 1979 mezi Malajsií a Singapurem o neobydlený ostrov Pulau Batu Puteh (Pedra Branca) v Malackém průlivu a v poměru 12:4 hlasům rozhodl o jeho přiznání Singapuru
- 10.7. premiér Badawi oznámil svůj záměr odstoupit z funkce předsedy vládní strany UMNO na jejím sjezdu v červnu 2010 s tím, že na tuto funkci navrhne svého zástupce Najiba Razaka
- 8.10. premiér Badawi ohlásil své rozhodnutí odstoupit z funkce již v březnu 2009; ve funkci jej má nahradit jeho zástupce Najib Razak
- 27.12. zemřel 10. vládce státu Negri Sembilan Tunku Jaafar ibni Al-Marhum Tunku Abdul Rahman; 29.12. byl jeho nástupcem jmenován jeho synovec Tunku Muhriz ibni Al-Marhum Tunku MUNAWIR s titulem 11. vládce Yang-di Pertuan Besar

MALEDIVY

- 15.1. Zvláštní Lidové shromáždění jako ústavodárný orgán schválilo 66:18 hlasům ústavní změny navržené vládní stranou o omezení počtu pětiletých mandátů prezidenta pro jednu osobu na dva, umožňující volbu ženy do této funkce a rušící zákaz pasivního volebního práva pro osobny sezdané s cizinci, pokud je jim více než 35 let
- 26.6. ústavodárné Zvláštní Lidové shromáždění schválilo novou ústavu země a stanovilo, že do 10.10. se musejí konat všeobecné volby

10.-17.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

- 6.8. rezignace 4 ministrů, 9.8. odstoupili další 4 ministři a 31.8. další ministr (rezignace byly vyvolány požadavky nové ústavy na konflikt zájmů členů vlády)
- 7.8. prezident ratifikoval novou ústavu, která zavádí klíčové demokratické změny do politického systému země; současně k 8.8. rozpustil Zvláštní Lidové shromáždění s tím, že ústava stanoví uspořádání nových voleb do 10.10. (jejich termín dosud nebyl stanoven)
- 12.8. předsedou Lidového shromáždění byl zvolen Mohamed SHIHAB
- 8.9. volební komise oznámila, že první svobodné všeobecné volby a prezidentské volby se uskuteční 4.10.
- 10.9. volební komise oznámila zatím nespecifikovaný odklad prvních svobodných prezidentských voleb, protože parlament nestihl projednat příslušný volební zákon
- 17.9. volební komise oznámila konání prezidentských voleb 8.10.
- 8.10. v prezidentských volbách, kterých se zúčastnilo 84 % oprávněných voličů, získali nejvíce hlasů dosavadní prezident Maumoon Abdul Gayoom (40,34 %) a Mohamed Nasheed (24,91 %), kteří postupují do II. kola, které se musí uskutečnit do 10 dní; na dalších místech se umístili Dr. Hassan Saeed (16,67 %), Gasim Ibrahim (15,22 %), Umar Naseer (1,39 %) a Ibrahim Ismail (0,77 %)
- 28.10. ve II. kole byl prezidentem zvolen Mohamed „Anni“ NASHEED, který získal 53,65 % hlasů, jeho oponent Maumoon Abdul Gayoom 45,32 %; inaugurace 11.11.
- 10.11. nově zvolený prezident jmenoval 14 členů své vlády (MZV Dr. Ahmed SHAHEED)
- 11.11. inaugurace nového prezidenta Mohameda „Anniho“ Nasheeda a viceprezidenta Dr. Mohameda Waheeda Hassana Manika
- 12.11. nový prezident jmenoval v souladu s ústavou 8 nových členů Lidového shromáždění; parlament schválil poměrem hlasů 21:10 novou vládu

MALI

- 3.4. za libyjského zprostředkování byla v Tripoli podepsána dohoda o příměří mezi vládou a tuarézskou odbojovou skupinou, působící v severních oblastech země a vedenou kmenovým vůdcem Ibrahimem Ag Bahangou

MALTA

- 8.3. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 69 členy
- 11.3. předsedou vlády znovu zvolen Dr. Lawrence GONZI
- 12.3. jmenována nová vláda (MZV Dr. Tonio BORG)
- 10.5. ustavující schůze Poslanecké sněmovny zvolila předsedou Louise GALEA-u

MARSHALLOVY OSTROVY

- 7.1. Kongres (*Nitijela*) zvolil novým prezidentem svého dosavadního předsedu (Litokwa TOMEING), který získal 18 hlasů, zatímco dosavadní prezident Kessai Note 15 hlasů; jeho novým předsedou se stejným poměrem hlasů stal Jurelang ZEDKAIA
- 9.1. prezident oznámil členy své nové vlády (MZV Tony DE BRUM) – nástup nové administrativy 14.1.

MAURICIUS

- 18.3. odvolán ministr zahraničí Madan Dulloo, úřad dočasně převzal premiér Navin Ramgoolam
- 13.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Arvin BOOLELL
- 19.9. Národní shromáždění znovu zvolilo jednomyslně prezidentem Sira Anerooda JUGNAUTH-a

MAURITÁNIE

- 6.5. odstoupila vláda premiéra Zeine Ould Zeidaneho, aby uvolnila místo vytvoření koaliční vlády dosud vládnoucího Národního paktu pro rozvoj a demokracii (PNDD) s umírněným islamistickým Národním shromážděním pro reformy a rozvoj (RNRD – „Tewassoul“) a levicovým Svazem pokrokových sil (UFP)
- 6.5. novým předsedou vlády jmenován Yahya Ould Ahmed EL-WAGHF
- 10.5. premiér Waghf oznámil složení nové vlády (MZV Cheikh El Avia Ould Mohamed KHOUNA), kterou prezident jmenoval do funkce 11.5.
- 3.7. odstoupila vláda premiéra el-Waghfa poté, co 1.7. 32 zákonodárců podalo návrh na vyslovení nedůvěry; prezident pověřil sestavením nové vlády opět el-Waghfa
- 15.7. jmenována nová vláda (MP Yahya Ould Ahmed EL-WAGHF, MZV Abdellahi Ould BEN HMEIDA)
- 4.8. vypukla politická krize, když 48 poslanců opustilo vládnoucí PNDD-ADIL a tak ohrozilo existenci vlády národní jednoty
- 6.8. poté, co schválili odvolání čtyř vrcholných velitelů armády, byli svrženi a uvězněni prezident Sidi Ould Cheikh Abdallahi a premiér Yahya Ould Ahmed el-Waghf; jeden z odvolaných, velitel prezidentské gardy generál Mohamed Ould ABDELAZIZ, stojí v čele nově ustavené Vrchní státní rady s 11 členy, která převzala veškerou moc v zemi; vláda zůstává v úřadu (funkce předsedy neobsazena)
- 7.8. Státní rada oznámila záměr uspořádat „svobodné a transparentní“ prezidentské volby v nejbližší možné době
- 14.8. 70 z 95 poslanců Národního shromáždění a 40 z 56 senátorů podepsalo petici na podporu vojenského převratu, protože svržený prezident Abdallahi údajně jednal protiústavně; signatáři petice vyzvali mezinárodní společenství k uznání nového režimu. V minulosti také 9 politických stran vysloвило podporu převratu.
- 14.8. předseda Vrchní státní rady vyzval Moulaye Ould Mohamed LAGHDAF-a, aby vytvořil novou vládu
- 1.9. Státní rada jmenovala novou vládu se 22 členy (MP Moulaye Ould Mohamed LAGHDAF, MZV Mohamed Mahmoud Ould MOHAMEDOU)

MAYOTTE

- 9. a 16.3. volby do Generální rady s 19 členy
- 20.3. předsedou Generální rady byl zvolen Ahmed Attoumani DOUCHINA
- 12.9. úřad prefekta převzal Denis ROBIN

MEXIKO

- 1.9. funkci předsedů obou komor nastoupili na období do 31.8.2009 César Horacio DUARTE JÁQUEZ (Poslanecká sněmovna) a Gustavo Enrique MADERO MUÑOZ (Senát)

MOLDAVSKO

- 26.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 19.3. z funkce odstoupil premiér Vasile Tarlev, jeho krok musí ještě potvrdit parlament
- 21.3. úřadující předsedkyní vlády jmenována Zinaida GRECEANÎI
- 31.3. parlament schválil 56 hlasy ze 101 členů Parlamentu novou vládu premiérky Zinaidy Greceanii (MZV Andrei STRATAN), jmenovanou téhož dne prezidentem
- 11.4. poprvé po sedmi letech se v Bendery sešel moldavský prezident s prezidentem separatistické Podněsterské republiky k jednání o obnově mírových rozhovorů a o spolupráci, jakož i o politickém řešení sporů kolem statut Podněsterska
- 14.5. na setkání v Bruselu vyzvali předsedové parlamentů Moldavska a Podněstří Marian Lupu a Jevgenij Ševčuk k obnově dialogu se formátu 5+2 za účasti Moldavska, Podněsterska, Ruska, Ukrajiny a OBSE a pozorovatelů z USA a EU

MONAKO

- 1.6.06 ve funkci státního ministra potvrzen Jean-Paul PROUST
- 1.6.07 novým ministrem zahraničí se stal Jean PASTORELLI
- 3.2. parlamentní volby do Národní rady s 24 členy
- 14.2. předsedou Národní rady byl znovuzvolen Stéphane VALÉRI

MONGOLSKO

- 9.5. Státní Velký chural stanovil, že 29.6. se uskuteční ve 26 obvodech parlamentní volby s tím, že současný parlament ukončí svou činnost 29.5.
- 29.6. všeobecné a parlamentní volby do Státního Velkého churalu (*Ulsyn Ilkh Khural*) se 76 členy
- 1.7. vůdce opozičním Mongolské demokratické strany Cachiagin Elbegdorž odmítl výsledky parlamentních voleb jako zfalšované
- 2.7. prezident vyhlásil čtyřdenní výjimečný stav poté, co vypukly násilné protesty proti údajnému zmanipulování parlamentních voleb vládnoucí Mongolskou lidovou revoluční stranou (5.7. jej zrušila vláda)
- 14.7. Generální volební výbor nařídil přepočtení výsledků parlamentních voleb v 10 obvodech
- 23.7. bojkot 24 nových opozičních poslanců Mongolské demokratické strany zabránil ustavení orgánů nově zvoleného Státního Velkého churalu a složení slibu jeho nových poslanců; opozice požaduje mj. prověření výsledků voleb v několika obvodech a odvolání předsedy Generálního volebního výboru
- 28.8. poté, co opozice ukončila bojkot jednání Velkého churalu, ustavující schůze přijala slib všech 69 potvrzených poslanců, volba 7 zbývajících se dosud prověřuje
- 1.9. na ustavující schůzi byl novým předsedou Státního Velkého churalu zvolen Damdin DEMBEREL
- 19.9. Státní Velký chural schválil novou koaliční vládu (MP Sandž BAJAR. MZV Süchbaatarijn BATBOLD)
- 25.9. koaliční Mongolská demokratická strana obnovila bojkot práce parlamentu, neboť volební komise dosud nezveřejnila výsledky přepočtu hlasů ve 4 obvodech

MUSLIMSKÉ MINDANAO

- 11.8. volby guvernéra autonomní oblasti a jejího shromáždění, 6 provinčních guvernérů, přes 100 starostů a dalších úředníků autonomní oblasti; guvernérem autonomní oblasti byl znovu zvolen Zaldy AMPATUAN
- 28.8. poté, co začala v květnu stahovat své vojáky z krizové oblasti, potvrdila malajsijská vláda prodloužení pobytu svých mírových sil na ostrově Mindanao o další 3 měsíce na žádost filipínské vlády